

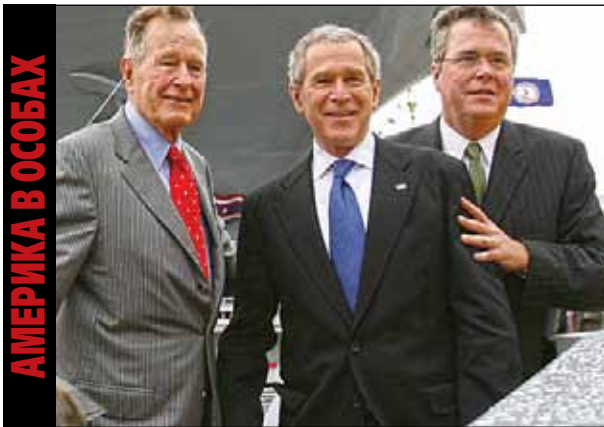

NOVA ГАЗЕТА

№ 8(316) Лютий 26, 2015, Нью-Йорк

№ 8 (316), February 26, 2015, New York

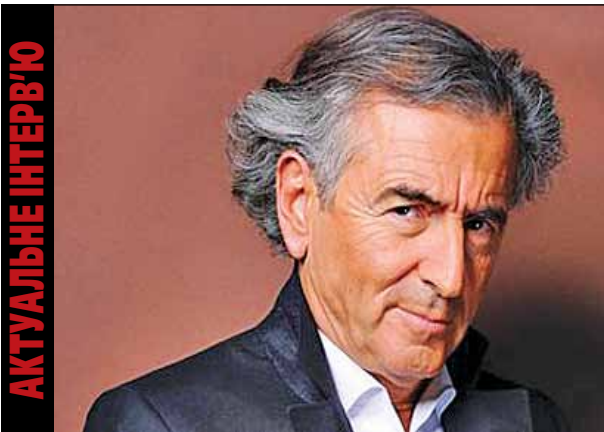
АМЕРИКА В ОСОБАХ

**ЧИ ПРОДОВЖАТЬ БУШІ
ПРЕЗИДЕНТСЬКУ ЕПОПЕЮ?**

СТОР. 9

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

**БЕРНАР-АНРІ ЛЕВІ: «МЕТА ПУТІНА -
ЄВРОПА НА КОЛІНАХ»**

СТОР. 6-7

У ГРОМАДІ

**NEW YORK FASHION WEEK
З УКРАЇНСЬКИМ АКЦЕНТОМ**

СТОР. 14

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

**ЗНАМЕНІТІ КІНОЗАЛИ Й ЗАБУТІ
КІНОХРАМИ АМЕРИКИ**

СТОР. 20-21

|| МИ - УКРАЇНЦІ!

СТОР. 4-5

ОСКАР-2015

СТОР. 19

За підтримки й спонсорства
ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ «САМОПОМІЧ» У НЬЮ-ЙОРКУ

Український хор в Нью-Йорку

«ДУМКА»

ЛАУРЕАТ ПРЕМІЇ ІМ. МИКОЛИ ЛИСЕНКА

ВАСИЛЬ ГРЕЧИНСЬКИЙ – мистецький керівник і диригент
Лариса Гутнікевич, Наталія Ващенко – фортепіанний супровід

**запрошує на ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ 65-ЛІТТЯ ХОРУ
з нагоди вшанування ТАРАСА ШЕВЧЕНКА**

за участю хору «Прометей» (Філадельфія)
Роман Кучарський (диригент)
Ірина Пелех Зварич (фортепіанний супровід)

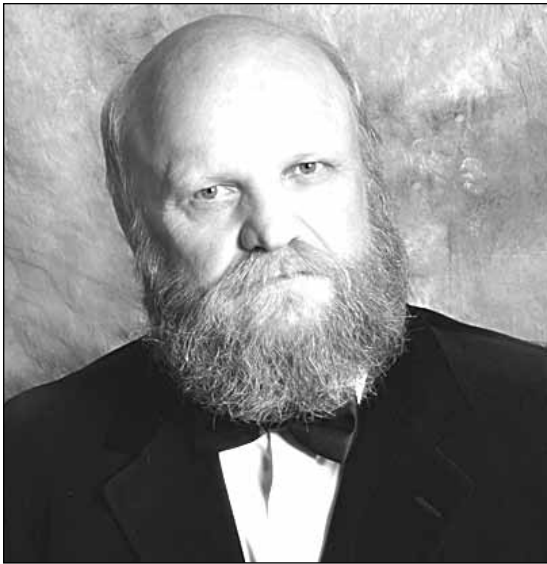
У концерті беруть участь відомі виконавці:

Людмила Джой-Васута (сопрано)
Оксана Кровицька (меццо-сопрано)
Адам Клайн (тенор)
Олег Чмир Опалинський (баритон)

**НЕДІЛЯ, 8 БЕРЕЗНЯ 2015 РОКУ
О 2:00 ГОДИНИ ПО ПОЛУДНІ
The Great Hall Cooper Union
7th Street and 3rd Avenue**

Квитки можна придбати заздалегідь:

Крамниця «Сурма» (11 E 7th St), Товариство «Самопоміч» (98 Second Ave),
Емілія Літепло (917)301-8355, а також через вебсайт: dumka.org

65 рядків від редактора Доброго дня, шановні читачі!

Подивився кадри з київських супермаркетів і не міг цілу ніч спати. Вони нагадали мені епоху Брежнєва, коли люди днями стояли в порожніх так званих гастрономах, аби купити пачку масла чи кілограм ковбаси. На полицях цих гастрономів можна було побачити хіба що зіпсуті консервовані зелені помідори, які законсервували кілька років тому. Так ми жили і так живемо нині, коли, здавалося, впавав осоружний комунізм і не менш осоружний СРСР, коли відкрилися кордони, коли люди побували на Заході й побачили, як можна жити. Чому все це відбувається? Чому населення, неначе після початку ядерної війни, змитає з полиць мішками борошно, цукор, крути...? Чому зі слозами на очах бабуся каже, що може прожити на свою жалюгідну пенсію тільки три дні на місяць, а всі інші змушена жebraкувати в київських переходах. «Чим так жити – краще смерті», – каже вона і горло має стискається спазмом. Чому в Україні така зірка доля? Хто ошукав і обікрав її?

Відповіді на ці запитання очевидні. Після розвалу СРСР владу в Україні підібрали колишні партійно-комсомольські функціонери. Саме вони розпочали небачене в історії пограбування власного народу. Колишні комсомольські ватажки ставали банкірами, в країні з'явилися олігархи. Таким словом називали тих, хто зумів награвувати найбільше. На превеликий жаль, був серед них і нинішній президент України Петро Порошенко. Він відмовився від кар'єри дипломата, хоч закінчив факультет міжнародних відносин Київського університету імені Т.Шевченка, аби взяти участь у пограбуванні України. Журнал «Форбс» оцінює його статки у більш ніж 1 мільярд доларів. Це до президентства.

Ще більше награвували зять Кучми В.Пінчук, «король Донбасу» Р.Ахметов, різноманітні тигілки, тарути, жеваго, ярославські, хмельницькі... Їхні прізвища відомі, але ніхто після Революції Гідності жодного разу не порушив питання: чи не настала пора повернути награвоване ними українському народу? Та і як воно може постати, коли серед олігархів сам президент Порошенко?! Пригаду, що таке запитання поставив я у Вашингтоні колишньому першому секретареві Дніпропетровського обкому комсомолу Сергію Тигілку, коли він разом зі своїм шефом, тодішнім президентом України Л.Кучмою в ранзі вже першого заступника прем'єр-міністра приїздив до американської столиці. І почув у відповідь гнівне: «Я просив би вас не називати гроші гідних людей України награвованими».

Нинішню фінансово-економічну кризу в Україні намагаються списати на війну з Росією. Немає сумнівів, вона дуже підкосила нашу економіку. Але якби пріоритетом нової влади, яку виніс у владні кабінети народ ціною життя своїх країв синів, було не подальше пограбування України, а повернення награвованого, нинішнього б передколанного стану не стало б. Ті, хто пообов'явся, що Порошенко-президент – це шлях подальшого обдирання народу, збереження старих і народження нових схем обкрадання України, виявився правим. Бо ворон ворону, як каже народне прислів'я, око не виклює. Після перемоги Майдану його ватажкам слід було наполювати на участі народних представників у роботі уряду, суворому контролі за діяльністю владоможців, розпочати розвінчувати злочинні схеми збагачення так званих олігархів, які насправді є звичайними злодіями. Одних тільки коштів, націоналізованих в них, вистачило б, щоб погасити нинішню економічну пожежу. Але нічого цього зроблено не було і натомисть Україна стоїть з протягнутою рукою й просить грошей у Міжнародного валютного фонду й багатих країн Заходу. І це при тому, що зять Кучми Віктор Пінчук, який дістав від тестя в подарунок цілі галузі української економіки, щороку витрачає на свої мистецькі забаганки десятки мільйонів доларів. Де ще є така країна, в якій злодійів називають видатними меценатами мистецтва?! Немає такої країни більше, як нема й народу, який тертів би стільки часу таке відверте знущання над собою. Пінчукам – дорогі картини з найбагатших колекцій світу, а простим людям – бодай мішок борошна, аби не здохнути з голоду.

З пошаною до вас,
Валентин Лабунський –
головний редактор «Нової газети»

НАГОЛОСИ Й АКЦЕНТИ

Найстрахтіливіший сон Петра Олексійовича – це коли закінчилася війна й мільйони людей раптом запитали: до рогой президенте, а чим ви тут займалися? Жодна війна не може пояснити, чому курс досяг позначки 40 гривень за долар. Це не просто стрибок. Це перехід на іншу шкалу цін.

Доки Порошенко вимагав повернення до рівня 21,7 гривні за долар, по всьому Києву працівники АЗС з телефонами біля вуха підвищували ціни на бензин. 30 гривень за літр 95-го – не межа.

Ще один пакет стабілізаційних заходів і щезнуть монети, а потім і купюри по 1-2-5 гривень. Ціни в крамницях обчислюватимуться десятками, а платня – десятками тисяч. Дай, Боже, щоб не

Петро Порошенко вперто вважає, що Валерія Гонтарева – це найкращий голова Національного банку України з усіх нині можливих

ВАЛЮТНА КАРМА ПЕТРА ПОРОШЕНКА

мільйонами. Населення в паніці змитає в ці дні з полиць у супермаркетах борошно, цукор, сіль, крупы й олію на жалюгідні залишки гривневих доходів. Старше покоління згадує початок 1990-х. Тільки війна зупиняє людей від походу під вікна Адміністрації президента й Національного банку. Цікаво, що робив би Порошенко, якби люди все-таки прийшли? Нацькував би міліцію розганяти пенсіонерів? Перетворився б на другого Януковича?

Констатуємо факт. Гривні більше немає. Голова Нацбанку Валерія Гонтарева знищила валюту України, а разом з цим і банківську систему країни. Тотальне зубожіння населення – ось результат господарювання вертикалі Петра Порошенка на грошовому ринку. Ми лаяли Сергія Арбузова, при якому гривня торкнулася позначки 9,4 за долар, ми ненавиділи Степана Кубіва, при якому курс підповз до рівня 14. І тепер ми в шоці від Валерії Гонтаревої, при якій долар коштує 40 гривень. А ще ми в шоці від президента, котрий знову вимагає стабілізувати курс.

25 лютого Порошенко й Гонтарева дуєтом виконали черговий фарс із серії «Зараз наведемо порядок». За традицією, замість вирішення питання зайнялися наведенням марафету. Президент пригрозив чиновниці пальчиком і поставив вимогу повернути курс до позначки 21,7 гривні за долар. Та взяла під дашок і... скасувала міжбанківський ринок. Так, віднині безготівкового ринку в Україні не існує. Гонтарева заборонила підприємствам купувати долари і євро, щоб оплатити ввезення товарів з-за кордону. Зате продавати валюту банки зобов'язані.

Що вийде, передбачити неважко. На руїнах міжбанківського ринку утвориться штучне переповнення валюти. Продати її буде нікому, але й притримати буде не можна – інакше НБУ надішле перевірку й накладе санкції. А значить, валюту доведеться «зливати» Нацбанку. Курс долара полетить шкереберть до ціни викупу, яку призначить Нацбанк. Наприклад, до 21,7 гривні.

Якщо ви, наївні громадяни України, вже сподіваєтесь купити свої долари за цією солодкою ціною, розслабтеся. Для вас нічого не зміниться. Для вас валюти не буде. Продовжуйте платити по 40 гривень у касах банків.

Тимчасово може повернутися унікальний ринок, коли привілейовані банки куплять валюту за спеціальним курсом. Потім їхні дуже особливі клієнти зможуть цю валюту відкупити за пільговою ціною. Це налагодить їхні добрі взаємини з Петром Олексійовичем і Валерією Олексівною. А люди? А люди нехай платять по 40.

Звісно ж, курс вже ніколи не повернеться до позначки 21,7. Він вже не піде нижче 30 гривень за долар. Це справжнє знущання над населенням й економікою країни. Це справжній фарс з Порошенком та Гонтаревою в головних ролях.

А що ж Арсеній Яценюк? 25 лютого прем'єр зіграв свою роль ідеально. Арсеній Петрович демонстративно поїхав до Порошенка з проханням провчити Гонтареву, яка вже тривалий час посилає прем'єра туди, куди Макар телят не ганяв. А вже Нацбанк, нагадав прем'єр, – це вертикаль президента.

Але Порошенко не зробив жодних організаційних висновків. Вже вкотре залишив Гонтареву на посаді глави НБУ. Населення й бізнес дістали чіткий сигнал – чекайте нових курсових висот.

Підведемо підсумки. Яценюк – молодеч. Порошенко – за все відповідальний. Дитині ясно, що доки Гонтарева очолює Нацбанк, стабільності на валютному ринку не буде. Не тому, що вона погана. Але вона не справилася. Їй не вірять. А це вирок для голови НБУ. Це не означає, що з відходом Валерії Гонтаревої курс стабілізується. Ні, але це буде добрим початком жаданої стабілізації, котру так давно обіцяє президент.

Чи розуміє це Петро Порошенко? Безумовно. Тоді в чому ж річ?

Давайте міркувати логічно. Віктор Янукович не звільняв Серія Арбузова, тому що той робив дуже важливі для нього справи. Окрім бізнесового боку питання, він утримував стабільним курс гривні, аби не створювати проблем у найбільшій точці. Так, це вартувало Україні резервів. А що вартує їй невпинний обвал курсу гривні імені Порошенка. Що вартує нам сліпе виконання тез Міжнародного валютного фонду?

Петро Порошенко вперто не звільняє Гонтареву. Цікаво, яку ж важливу справу вона робить для нинішнього президента? Начебто від неї одні збитки. Нищення банківської системи. Злидні мільйонів.

Тотальне розчарування. Президент – як яскравий символ порожнього місця.

Як тут не замислитися, чому банкрутують банки? Гонтарева анонсувала, що вона «чистить» банківський ринок від схем. Так ось, повідомляю: всі схеми на місці. Просто вони перемістилися з одних банків до інших. Зате ті, що когось (відомо кому) потрібні, зуміли вивести з України велетенські капітали. У валюті, яку вони купили без жодних перепон. Нацбанк цього не бачив? Важко віритись.

Добре б втрутитися Генпрокуратурі. Наприклад, вона могла б пошукати депутата Леоніда Клімова, який встиг вивести зі свого «Імексбанку» гігантські суми грошей. І це при живому кураторі від НБУ, котрий зобов'язаний був не допустити нічого подібного.

Але Генпрокуратура – це теж вертикаль президента. До речі, як і Фонд гарантування внесків, котрий розпродує активи ліквідованих банків. Висновки довіряю зробити читачам.

Що у нас залишилося? Абсолютно мертві банки. Напевне, всі вони виконували нормативи вже при курсі 20, а сьогодні існують тільки тому, що їх не зачиняють. Депозити давно ніхто не повертає. А якщо й повертають, то по 15 тисяч гривень (500 доларів) в день. Хто після цього понесе свої заощадження до банків? Хто після цього зберігатиме гроші в гривнях? Хіба що пацієнти психіатричних лікарень.

Після всього цього якось дивно чути оповіді про те, що курс гривні обвалюють ЗМІ й війна. Хочеться поставити президента й голову НБУ перед дзеркалом і показати їм головне джерело всіх нинішніх економічних негараздів України.

Втім, за великим рахунком проблема не в Гонтаревій і навіть не в Порошенку, хоч він покриває страхітливі речі, думаючи, що про це ніхто навіть не здогадується. Проблема в тому, що в наших владоможців, так само як в їхніх попередників, не ті пріоритети. Коли курс долара стрибає до 40, ні в кого з цих людей перед очима не стоять наші селяни, пенсіонери, інваліди, студенти, робітники, які й при курсі 8 гривень за долар ледь-ледь зводили кінці з кінцями.

Сергій Лямець,
головний редактор інтернет-
видання «Економічна правда»

Трибуна

**Борітеся – поборете,
Вам Бог помагає!
За вас правда, за вас –
слава,
І воля святая!**

Ці слова Тараса Шевченка, дорогі мої співвітчизники, стали духовним заповітом Сергія Нігояна, одного з перших героїв Небесної сотні. А скількох ще ми втратили потім! Вони стояли тут пліч-о-пліч, представники різних етносів, віровизнань, вихідці зі Сходу і Заходу, Півночі й Півдня, які розмовляли українською, російською та іншими мовами. Їх об'єднала спільна Батьківщина, спільна Вітчизна, їх об'єднала Україна, палка любов до неї і героїчна боротьба за сповнене гідності європейське майбутнє нашої держави.

Географія цих скорботних і водночас славних днів охоплює всю Україну. На українській Донеччині, в селі Світле Добропільського району, відкрили меморіальну дошку односельцю-майданівцю Володимирі Наумову, який загинув тут, у Києві, 18 лютого. Та на тлі подій на Донбасі ми з вами добре розуміємо, чому ці події й нині для нас для всіх, українців, і для всього світу є глибоко символічними.

Шановне товариство!

Тут, на Майдані, ми боролися не тільки і не стільки з маріонетковим Януковичем. Адже тепер зрозуміло, що російська агресія проти України почалася з «наступу» на Вільнюс, коли 29 листопада Україна мала підписати у Вільнюсі історичну угоду про асоціацію, і 21 листопада неукраїнський уряд прийняв рішення зупинити рух країни в Європу. На це святе місце одразу ж з протестом вийшли небайдужі.

Революція Гідності стала першою і, головне, виграною битвою у війні за нашу незалежність. І коли ворог побачив, що мирний аншлюс України в Митний союз захлинувся, він вирішив танками та «градами» розчленувати Україну. Та цій авантурі також не довелося стати реальністю. Новостворена українська армія за всенародної волонтерської підтримки зупинила ворога на далекосхідних рубежах. Народжені не для війни українці, мирні українці бо ми є мирний народ взяли до рук зброю і зупинили добре вишколену російську армію – одну із найпотужніших у світі й континенті.

Саме подвиг Небесної сотні надихнув сотні тисяч українців на боротьбу з російською агресією. А щонайменше чо-

тири тисячі членів самооборони Майдану, сотні нашої з вами самооборони, вирушили на фронт, де не на життя, а на смерть боронять незалежність своєї країни від «сили темної, проклятої орди».

Нам протистоїть потужний ворог, значно чисельніший, ніж ми, і, на жаль, набагато краще озброєний. Плани напасти на нас він виношував роками. Він готував саме для цього свої збройні сили і формував у нас всередині країни п'яту колону. Але ми все одно сильніші, бо з нами правда, і ми сильніші, бо з нами Бог. Для нас ця війна за свою землю, за нашу землю – війна справедлива, а для супротивника – ні! І це визнано всім світом, бо весь світ нині є солідарним з Україною.

Герої не вмирають!

ПРОМЕНІ ВІД ЖИВИХ – ГЕРОЯМ НЕБЕСНОЇ СОТНІ

Виступ Петра Порошенка на церемонії вшанування пам'яті полеглих за свободу України

Гігантський тризуб на Майдані Незалежності зі скорботних свічок пам'яті

Післязавтра, 22 лютого, на моє запрошення, на ваше запрошення, на запрошення народу України сюди, на це святе місце, прийдуть європейські лідери, президенти, прем'єр-міністри, представники влади країн Євросоюзу, щоб вшанувати подвиг нашого народу і віддати належне пам'яті українських героїв. Але не тільки для цього, а й для того, щоб підкреслити своєю присутністю, що двері в Європейський Союз для України відчинені. І це визнання подвигу українських героїв, тієї ціни, яку український народ заплатив за право мати європейську перспективу.

Вистояти, зберегти державу ми зможемо лише за умови, коли ми збережемо єдність, коли уникнемо будь-яких внутрішніх чвар, коли будь-яка п'ята колона не дасть нам розколоти нашу єдність. І я впевнений, що саме так і буде. Ми це продемонстрували на фронті і зараз аж ніяк не дамо, не допустимо внутрішнього фронту, над відкриттям якого дуже наполегливо працюють спецслужби сусідньої держави, сіючи страх, паніку,

зневіру у наших силах і недовіру українців один до одного. Ми зламаємо й цей сценарій і переможемо, як перемагали досі!

І як би не було складно, які б ще випробування не випали на нашу долю, я обіцяю вам, що викладуся по максимуму, щоби ті великі жертви, яких за останній рік зазнав наш народ, не виявилися марними. Зупинимо війну – і вже за кілька років кожен помітить, як змінюється Україна.

Ми кожною клітиною відчуваємо, як народ вимагає прискорити зміни. Однією рукою відстрілюючись від агресора, іншою пришвидшуємо маховик незворотних реформ. У 2014-му році, дорогі друзі, дорогі співвітчизники, ми з вами зберегли Україну, а 2015-й рік стане вирішальним у започаткуванні фундаментальних змін в будівництві нової держави.

Я впевнений: Україна житиме в мирі, розвиватиметься і рухатиметься в обраному європейському напрямку. І станеться це завдяки нашим з вами янголам-охоронцям — героям Небесної сотні і ще багатьом сотням лицарів, які віддали найцінніше, що вони мають, – своє життя за Україну.

Дорогі друзі, ми всі у вічному боргу перед матерями й батьками героїв, ми вдячні їм за те, що вони виростили мужніх і прекрасних синів і доньок. І схилимося перед дітьми, які втратили батьків. Прошу Владислава Цепуна, сина героя Небесної сотні, Героя України Андрія Цепуна, запустити Промені Гідності. З кожного місця, де минулого року розлучилася з тілом світла душа, злетить до небес пам'ятний Промінь Гідності.

Згадаймо кожного, хто віддав своє життя за Україну! Вічна пам'ять!

Фото «Голосу України» і Reuters

Промені гідності в небі над Майданом

УКРАЇНА І МИ

Україна, а з нею й мільйони розкиданих по світах українців відзначили минулого тижня величні й водночас скорботні дати – річницю з дня вибуху Майдану, розстрілу Небесної сотні, перемоги над промосковським режимом Януковича. Аби пройтися з українським народом ходою пам'яті та взяти участь у скорботній панахиді, відслуженій представниками усіх релігійних конфесій України, в неділю, 22 лютого, до Києва приїхали лідери Євросоюзу й багатьох європейських держав. Цим вони продемонстрували солідарність світу та Європи з українським народом, на свободу якого зазіхає нині кремлівський карлик, недобитий гебешник Владімір Путін. Перед тим Україна поминала героїв Небесної сотні, яких осатанілий режим Януковича за підказки з Москви розстріляв беззбройних на Майдані Незалежності тільки за те, що вони хотіли жити не в затхлій путінській стайні, а в європейській, незалежній Україні.

Під час цих величних і водночас скорботних відзначень було видно, наскільки змінилася за цей рік Україна. Й жодний гебешний недобиток вже ніколи не нагне її, не накинє на її шию хомут, бо після Майдану остаточно й безповоротно народилася нова політична українська нація, а сам Майдан став її колискою.

Київська площа Жовтневої революції (так називався в комуністичні часи Майдан Незалежності) з циклопічними робітниками-селянами і Леніним – провінційний, республіканського масштабу плац для «демонстрацій трудящих» і військових парадів – трансформувалася нині через постсовковий пафосне купчення незграбних пам'ятників і торгівельних центрів у жалобне місце, з якого дивляться на нас портрети героїв Небесної сотні, височіє ледь прикриті патріотичними плакатами згарище Будинку профспілок. Біля головної пошти Києва – нульовий кілометр, на якому зазначено відстань до обласних центрів і світових столиць. Всеукраїнське роздоріжжя, з якого не розгледіти, яким же, врешті, має стати Майдан: скорботи, розваг, незалежності, гідності, перемоги – не тієї далекої, а майбутньої, на яку ми чекаємо сьогодні.

Україні випала доля історичного полігона: які геополітичні теорії тут тільки не обкатували, які соціальні експерименти не проводили, які варіанти внутрішнього устрою тут лише не насаджували, але завжди ззовні, в чужих інтересах. Навіть не уражена конспірологією свідомість часом починає тлумачити події в нашій країні як наслідок сторонніх впливів та імперських амбіцій. Тільки-но в Україні починаються якісь заворушення, наша диванна сотня (ця «бойова одиниця» донині залишається найчисленнішим військовим з'єднанням, щоправда, віртуальним) запасається попкорном і вправляєється в історичних аналогіях: так це ж як оксамитові революції у Східній Європі, нам би тільки більше гумору, як-от у Польщі часів «Со-

Хода пам'яті. Київ. 22 лютого 2015 р.

МАЙДАН ГІДНОСТІ Й СКОРБОТИ

лідарності» була демонстрація гномів, що трілили поліцейських, щось таке відтворити – і буде успіх. Та ні, це як Арабська весна, бо все координується за допомогою соцмереж. Великі оригінали навіть екстраполюють на український ґрунт ідеї Магатми Ганді, апелюючи до ненасильницького спротиву. Але все марно – Майдан увійде в підручник світової історії окремо від оксамитових і кольорових революцій, під власною назвою, без перекладу, забудеться навіть його тюркська етимологія, залишиться тільки новітнє значення.

Вороги Майдану люблять апелювати до економічної статистики. Мовляв, для чого було бунтувати, коли показники 1990-го, 2004-го, 2013-го були куди кращими, аніж у перші постреволуційні роки. Ці апеляції, звісно, мають мало спільного з економічною аналітикою. Психологія утримання не сприймає змін, його священна корова – стабільність. Годі шукати слово, більш скомпрометоване українськими політиками. Що воно, власне, означає: лояльність населення в обмін на деякі матеріальні бонуси від уряду.

Лояльність, щоправда, була різною. У 1990-му влада ще вимагала бодай декларативної відданості «делу Леніна» і йшла на компроміси у вигляді одночасного вивішування синьо-жовтого стяга поруч із прапором УРСР. За часів Кучми достатньо було просто не помічати злочинів правлячої еліти, ігнорувати опозицію і не пручатися, коли тебе прагнуть використати як частину адмінресурсу. Лояльність до режиму Януковича цілком вкладається в табірну ієрархію: якщо ти «мужик», то роби свою справу – будеш ситий, а головне – матимеш спокій, бо не дай Боже тобі в чомусь стати на заваді блатним – потрапиш до найнижчої касты «опущених», звідки вороття не буде. «Пряник»

стабільності був куди абстрактнішим, ідеалом служив брежнєвський застій – доба, коли народилося прислів'я «вони вдають, що платять, ми вдаємо, що працюємо». Валютою підкупу слугували дефіцити й спецпайки, пізніше – безплатні концерти для студентів, продуктові набори для пенсіонерів.

Культ стабільності поширений у більшості пострадянських країн. Можна припустити, що в Росії, Азербайджані й Казахстані він тримається на нафтодоларах, у Білорусі – на прервалюванні держвласності, а в Таджикистані та Вірменії – на фразі «аби тільки не було війни». Утім, головна причина, мабуть, у критичній масі населення, згідного приймати такі правила гри. В Україні з цим якраз проблеми: тут чимало людей прагне подбати про себе самотужки й не бажає йти на утримання до влади. Саме цей прошарок і здатен на бунт проти постсовкової стабільності.

Для успіху оксамитових революцій достатньо було демократичних виборів і зміни конституції, Майдан же б'є по патерналістській моделі, що формувалася століттями й закріпилася не на законодавчому, а на психологічному рівні.

Майдан ніколи не переміг би, якби був вождистським за своєю природою, – ієрархічна владна система обезголовила б його і знищила б на початковій стадії.

Роль великої політики в народних повстаннях останніх років узагалі не варто переоцінювати. Революцію на граніті 1990 року здійснили студенти, об'єднані в різні організації, які так і не стали впливовими політичними партіями. Показово, що тодішні студентські лідери в «дорослу» політику, себто до Верховної Ради, потрапили через 10-15 років після голодування, яке пришвидшило розпад СРСР і наблизило незалежність України. Помаранчева

революція об'єднала чимало опозиційних на той час партій, але головною силою Майдану-2004 були повсталі позапартійні громадяни, які навіть після перемоги не пішли масово по партківки «Нашої України», що швидко перетворилася на бюрократично-корумповану партію влади.

У нас не трапилося своєї «Солідарності», «Саюдису» чи «Братів-мусульман» у тому сенсі, що Майдан не народив якоїсь єдиної громадянської чи політичної сили, що мала б належне представництво на різних щаблях влади. В Україні на початку 1990-х був Народний рух, однак його представники були на довгі роки фактично усунуті від впливових посад перекрашеним комуністичною номенклатурою. Так і сьогодні: «Правий сектор», що небезпідставно має за слоган «Партія, народжена Майданом», представлений у парламенті кількома депутатами, окремі активісти розпорошені між великих партій і безпартійних мажоритарників. До Кабміну й АП майданівці здебільшого потрапляють у ролі радників. Революція Гідності перевернула взаємини народу і влади таким чином, що тепер правляча еліта дуже занепокоєна тим, щоб залишатися достатньо лояльною до суспільства. Патерналістська система впала, а з нею й віра в «стабільність» як головний елемент суспільного договору.

Влада – центральна, місцева і навіть військова – стає підзвітною громадянському суспільству. Потужний волонтерський рух, що постав завдяки Майдану, допомагає не лише забезпечувати військо всім необхідним, а й викривати некомпетентність генералів, їхні бравурні рапорти, невиконання чиновниками різного рівня тих чи інших обіцянок. Сотні Самооборони Майдану, які рік тому склалися з хлопців у будівельних

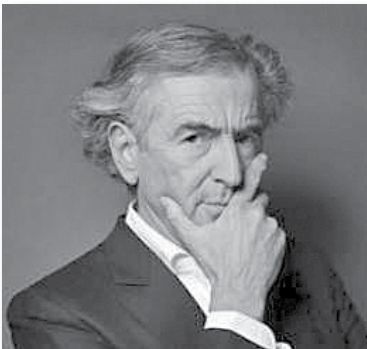
касках і з дерев'яними щитами, трансформувалися в боєздатні батальйони, що стають прообразом майбутніх силових структур. Українська діаспора, яка раніше здебільшого любила Україну на відстані, надає нині своїй Батьківщині багатомільйонну допомогу грошовими переказами у волонтерські фонди й поставаннями амуніції, а також тримає «західний фронт» інформаційної війни, у якій Росія всіляко намагається дискредитувати нашу державу.

Влада все ще вважає, що вирішення проблеми починається зі створення профільного міністерства (останній приклад – так званий Мінстець), суспільство ж активно діє в інформаційній і культурній царинах. Кампанії з бойкотування російських товарів розпочалися задовго до того, як Верховна Рада проголосувала за економічні санкції проти РФ. Інтерес до українського кіно, музики, літератури, живопису всередині країни породжує той самий внутрішній ринковий попит, на брак якого донедавна так нарікали наші митці. Українські блогери азартно викривають фейки російської пропаганди, поки чиновники з трибун розповідають про «необхідність адекватних заходів». Зміни в суспільстві відбуваються швидше, ніж у владних коридорах. І в цьому ще одна особливість Майдану: революційний клас не захоплює владу, а натомість демонструє правлячій еліті прогресивні схеми та моделі, які варто було б запроваджувати чиновникам.

Майдан змінив Україну до невпізнанності. Ще вчора байдужі до всього обивателі стали сьогодні запеклими патріотами України, рускоговорящіє спішно вчать українську мову, аби перестати розмовляти мовою Путіна, а сама площа навічно стала Майданом нашої гідності й скорботи.

Дмитро Крапивенко

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Про співрозмовника:

Бернар-Анрі ЛЕВІ (широко знаний як BHL) – відомий французький філософ, письменник, журналіст. Співзасновник групи «Нові філософи»; регулярно пише огляди в щотижневик «Le Point», володіє часткою щоденної французької газети «Ліберасьйон». Народився 5 листопада 1948 року в алжирському місті Бені-Саф у єврейській родині. Батько Бернара-Анрі був власником великої лісопромислової компанії «La Vesov». 1954 року родина переїхала до Франції у передмісті Парижа Ней-сюр-Сен. Освіту здобув у Ecole normale supérieure на вулиці Ульм в Парижі – одному з найпрестижніших навчальних закладів Франції (серед його випускників – 12 лауреатів Нобелівської премії, 9 нагороджених медаллю Філдса).

Журналістську діяльність розпочав, працюючи у газеті «Combat». 1971 року їздив до Індії, висвітлюючи війну за незалежність Бангладеш від Пакистану. З 1973 року – редактор видавництва «Grasset», в якому згодом виходили його книги. Написав понад 20 книг, переважно на злободенні політичні теми.

У 1974 році одружився з моделлю Ізабель Дутрелуїнь, яка народила йому двох дітей.

На початку 1990-х висвітлював конфлікт в колишній Югославії, виступаючи на захист боснійських мусульман. У 1991 році призначений директором державної кінокомісії, що розподіляє державні субсидії на кіно.

1993 року одружився з актрисою Аріель Домбаль. 1997 року зняв фільм «День і ніч» («Le Jour et la nuit») зі своєю дружиною і Аленом Делоном у головних ролях.

1999 року у своїх статтях виступив на боці «Армії Визволення Косова» та закликав до бомбардувань у Сербії. Підтримував війну з тероризмом в Афганістані.

Леві – борець з мусульманським фундаменталізмом. 2005 року він разом з Салманом Рушді виступив із маніфестом «Разом проти нового тоталітаризму», в якому піддав критиці «карикатурний» скандал 2005-2006 років і спроби поширення мусульманського способу життя на Європу. Під час війни в Південній Осетії в 2008 році вів репортажі з Грузії, брав інтерв'ю у президента Михайла Саакашвілі.

2008 року вийшла книга «Вороги суспільства» – листування Леві зі знаменитим французьким письменником Мішелем Вельбеком.

9 лютого 2014 року відвідав Київ, де виступив на Майдані Незалежності з підтримкою вимог Євромайдану. 11 лютого 2015 року разом з Президентом України Петром Порошенком прилетів підтримати українців у Краматорську.

20 лютого 2015 року приїхав до Києва, аби долучитися до відзначення річниці трагічних подій на Майдані Незалежності.

21 лютого в Київській опері представив монодраму «Готель Європа», оновлений текст до якої написав у ніч на 18 лютого. Ця п'єса – протест проти блягузтва Європи. Це своєрідний маніфест тих цінностей, що їх захищає Україна, і які є, власне, європейськими цінностями. Бернар-Анрі Леві каже, що «Готель Європа» – це «полум'яна безкомпромісна промова на захист української демократичної революції».

– Вам належать слова «Серце Європи б'ється в Києві». Ви справді вірите, що український народ вже готовий до європейського життя?

– Звичайно, адже саме тому він зробив революцію на Майдані. Повірте, в Києві більше справжніх європейців, ніж у багатьох столицях Євросоюзу. І я не дозволю жодному мешканцю Європи в цьому сумніватися.

– Назва вашої п'єси – «Готель Європа». Це метафора про що?

– Про те, що Європа звелася до готелю – замість того, аби бути місцем обміну та переходу. Ми спостерігаємо це від самого початку війни з Путіним. Правда ж, який жалюгідний образ самої себе являє нам Європа, поводячись отак сором'язливо, отак слабенько, коли заходить мова про порятунок українців?

Бернар-Анрі Леві (у першому ряду другий ліворуч) під час Ходи гідності в Києві. 22 лютого 2015 р.

БЕРНАР-АНРІ ЛЕВІ: «МЕТА ПУТІНА – ЄВРОПА НА КОЛІНАХ»

Бернар-Анрі Леві з Президентом України Петром Порошенком у Краматорську слухає пояснення українських військовиків

Ця п'єса є протестом проти такого блягузтва Європи. Це – маніфест тих цінностей, що їх захищає Україна, і які є, власне, європейськими цінностями, від яких Європа, на жаль, тепер відхрещується. Я сподіваюся, що Європа це усвідомлює. А якщо ні, то тоді вона дозволить, аби Україну розчленували – і на тому скінчиться її провідна роль у царині моралі, скінчиться її політичний авторитет, і навіть її ідентичність. І вона загине.

Це метафора Європи, яка зазнає поразки. Європи, яка більше не вірить сама в себе. Європа, яка полишає Україну, – це готель. В принципі там є два образи, які між собою борються. Є спільний дім, про який мріяв Горбачов 20 років тому, і є той готель, яким Європа стала сьогодні. Готель – це протилеж-

ність спільному дому. Європа, яка полишила Боснію, Європа, яка нині полишає Україну, – це вже не спільний дім, це готель. І саме про це я хочу заявити назвою своєї п'єси.

– Для українців Європа – це, значною мірою, поняття символічне. Для нас це, радше, антонім того стану, в якому ми нині перебуваємо, і ми наділяємо Європу всіма чеснотами, якими вона, може, й не володіє. Чи не чекає нас розчарування на європейському шляху?

– Європа – це чудова культура, одна з найнезвичайніших культур людської цивілізації. Це, власне, цивілізація, яка базується на світськості, на рівності чоловіків і жінок, на здатності критикувати й аналізувати себе. Це така рідкісна

здатність спрямовувати себе проти самих же себе. В цьому – Європа, і це виключні якості, що ніколи не можуть розчарувати, але оті, хто якраз мусили б нести ці цінності, от вони якраз можуть розчарувати. І я не скажу, що вони можуть розчарувати в майбутньому, вони вже розчаровують. Ця Європа наче скам'яніла під час Майдану, ця Європа, яка не наважується підняти тон, підняти голос на Путіна – це Європа, яка залякана, яка панічно боїться. Це Європа, яка вже не вірить сама в себе – звичайно, така Європа розчаровує. Отже, існує ідея Європи, яку тепер несе в собі Україна, і є реальна Європа, яку ми бачимо в існуючих, сучасних європейських країнах, і ця реальність дуже сильно розчаровує.

– Ви були на Майдані рік тому. Що відтоді змінилося?

– Постає сміливість, і вона тривка. Мужність у часи суворої зими та тривоги. Спротив, який не вшухає, незважаючи на домовини, що повертаються до сімей, які тепер у жалобі, незважаючи на жах усвідомлення, що близька людина, хтось із твоїх батьків, братів, чоловіків, наречених, тепер на фронті й може не повернутися.

– Ви продовжуєте стежити за ситуацією в Україні?

– Аякже. Більше ніж коли-небудь. І, мушу вам сказати, занепокоєння моє зростає. Дебальцевський казан, наприклад. Три бригади – загалом 8 тисяч осіб перебували в оточенні військових псів, що на платні в Путіна. Важко описати словами, що пережили ці люди, багато з яких так і не повернулися до своїх родин.

– Чи вірите ви в перемир'я та Мінські домовленості?

– Перемир'я, принаймні, дає Україні дві речі. По-перше, можливість урятувати багатьох людей, яких без цього могли б просто розстріляти. І, по-друге, виграти трохи часу для того, щоб американці наважилися змінити розстановку сил та поставити Україні – своєму союзникові – нарешті зброю, без якої вона неминуче зазнає поразки. Тут я песиміст. Те, що українська армія протрималася так довго, уже є дивом. Це диво віри й мужності.

Але я знаю, що сьогодні їй бракує всього: зброї – оборонної, наступальної, боєприпасів, засобів зв'язку... Єдине, чого не бракує, – це, знову ж таки, духу спротиву та сміливості. Я вкотре констатую це після поїздки на Донбас, де я був з Петром Порошенком у ту смертоносну ніч, коли обстріляли Краматорськ.

Я ще раз переконався, що одними ковдрами та великими серцями війни не виграти.

– У якому статусі ви літали до Краматорська разом з Порошенком?

– Як його друг, як друг українського народу. У Краматорську я відкрив для себе одну річ: люди там налаштовані не так вже й проросійськи, як про те трубить путінська пропаганда. З паном Порошенком ми були в шпиталях, я зустрічався з родинами загиблих, і Порошенка там зустрічали як свого Президента, у мене не було враження, що існує якась інша Україна. Ці люди не військові пси путінські, це прості громадяни, вони не підтримували сепаратизм, вони були горді з того, що бачать свого Президента, який до них приїхав. І, мабуть, я теж відчув, що я якоюсь мірою є жертвою пропаганди, бо я був здивований таким ставленням краматорців до українського Президента.

– Чи є в Україні шанси виграти війну, на вашу думку?

– Є. Бо правда на її боці, бо за один рік вона здобула вмотивовану й загартовану армію, а передусім (я це повторюю), армію неймовірно сміливу.

Але нерівність сил – разюча. І терміново потрібно, щоб великі демократичні держави на чолі з Францією та Сполученими Штатами знайшли спосіб відновити баланс, а як ні – то самим зупинити хижаків Путіна.

– Наскільки у світі усвідомлюють, що в Україні йде війна з Росією, а не «громадянська війна» чи «повстання ополченців»?

– Усвідомлюють недостатньо. Європа схильна ковати нісенітницю путінської пропаганди. Або ж вона в цьому зацікавлена, не знаю... Але я цілковито впевнений, що, засліплюючи себе, Європа робить величезний промах. Вона не розуміє, що наступний за Україною ворог Путіна – це Європа. Путін має справжній геополітичний проект, який називається Євразія, чия остаточна мета – Європа на колінах.

Ви стоїте на аванпостах. А ми – просто позаду. Ось один із меседжів моєї п'єси «Готель Європа».

– Що в такій ситуації може робити Україна, щоб її краще чули?

– Я не знаю, що Україні потрібно робити. Під час переговорів у Мінську Петро Порошенко проявив себе прекрасно. Він показав надзвичайну витримку, незважаючи на той політичний та моральний тиск, який лежить на його плечах. У той самий час розпочато боротьбу за реформування держави.

Дух Майдану не зраджено. Відверто кажучи, мені рідко доводилося бачити, щоб країна так довго й так гідно трималася під час подібної війни.

– Чи Франція є другом України?

– Залежно від того, про кого йдеться. Країні праві сили, себто Національний фронт, який має підтримку третини

або чверті електорату, знаходиться під п'ятою та на платні в Путіна. Велика частина бізнесових кіл вважають, що теперішня політика санкцій починає дорого коштувати, і що, можливо, краще остаточно розпрощатися з думками про Крим, Донбас і про виконання домовленостей, якщо такі є передумови повернення до звичайного стану бізнесу, «business as usual».

А от Франсуа Олланд, навпаки, просто прекрасний. Він – справжній друг вашої країни. І це на даний момент є найважливішим.

– Але в деяких українців таке відчуття, що Європі все одно, що у нас в країні війна. Що ви думаєте з цього приводу?

Бернар-Анрі Леві на Майдані в Києві

– Санкції щодо Росії – це адекватна відповідь, але вони повинні бути сильнішими. Потрібно, щоб вони досягли кінцевої мети – ізолювали Путіна. Не забувайте ніколи, що він – псевдосильний. Якщо ми, європейці, покажемо силу, тоді ви побачите, що він покаже своє справжнє обличчя боягуза й нікчеми.

– Не можемо не відзначити, коли стежиш за французькою пресою, особливо за французьким телебаченням, таке враження, що там панує така застаріла, лінива думка. Коли французькі журналісти й інтелектуали бачать українську реальність так, як її подає Москва – є агресивні націоналісти і є героїчні повстанці, яким неофіційно допомагає Росія. Це лінощі? Це бажання бути в зоні комфорту? Це інерція? Що це з боку французької преси, зокрема?

– Ні, це не лінощі, це 100-відсоткова пропаганда. Путін дуже сильний у пропаганді і він має засоби в Європі, які пускають цю пропаганду далі. Це всі неофашистські партії в Європі і деякі з них дуже потужні у моїй країні, мені дуже сумно про це говорити тут, в Україні, але це так. «Національний фронт» таки став впливовою партією Франції, а це пропутінська партія, яку спонсорує Путін, яка повторює дурощі Путіна.

В якісь момент персонаж моєї п'єси марить і в нього з'являється такий образ, він уявляє собі роман між Путіним і

Марін ле Пен, це, звичайно, абсурд, але щось таке правдиве в цьому є. Це театральна фантазія, але вона щось говорить нам про реальність. І те, що ви чуєте на французьких телеканалах, є продуктом цієї ситуації. Отже, це відтворення путінської пропаганди такою, якою її сприймають і передають далі оці спільники Путіна.

– У такому разі у нас немає жодного шансу. Ми знаємо тільки офіційні бюджети пропагандистської машини Росії, не кажучи вже про приховану частину. Це фантастичні суми, які ані Україна, ані будь-хто з нашого табору ніколи не зможе витратити, тому що це поза межами наших можливостей. Яким чином можна не боротися, а

– А що там з «Містраліями»?

– Я переконаний, що їх Росії не віддадуть. Путін допустив велику помилку, і ця помилка називається Дебальцеве. Чорнила на Мінських угодах ледь висохли, а він вже віддав наказ бомбардувати Дебальцеве. І це політична помилка, яку не можна вибачити.

Це, перш за все, моральна помилка, оскільки в Дебальцевому були тисячі цивільних громадян, звичайно, були й солдати, відважні солдати, надзвичайно сміливі воїни, герої, але також були й цивільні, як і в Краматорську. Я своїми очима бачив у Краматорську російські системи залпового вогню «Смерч», якими стріляли по мирному населенню, які завдали страхітливих руйнацій,

Промова не пишеться. Можливо, саме тому, що подібності із сьогоденням – аж надто явні.

– Чи відчуваєте ви кінець «belle époque» XXI століття?

– Принаймні, я знаю, що кінець двадцятого століття позначився великими сподіваннями. Адже сподівалися покінчити з усіма проявами тоталітаризму. Була ідея спільного європейського дому, який, нарешті, здобув би собі демократичний дах. Була ліберальна революція в Росії, в Україні і так далі.

І я відчуваю, що деякі сили сьогодні хотіли б заморозити ці процеси, чи, ще гірше, повернутися назад. Тому їй потрібно за будь-яку ціну зупинити Путіна. Повторюю: ви, українці, стоїте на аванпостах і я поряд з вами.

– Ми кілька разів чули від політиків чи від високих функціонерів, що вступ до Євросоюзу нових членів, зокрема Польщі, Чехії, країн Балтії, надав старій Європі нового дихання, попри те, що це не найрозвиненіші країни континенту. Чи вважаєте ви, що Україна, якщо вона колись доєднається – формально чи не формально до Європи, зможе надати старій Європі теж якийсь новий підхід, якийсь новий поворот в її розвитку?

– Звичайно, саме такими є останні слова у моїй п'єсі. Персонаж моєї п'єси є безумовним прихильником входження України до Європи з двох причин: перше, тому, що це добре для

Петро Порошенко та Віталій Кличко з Бернаром-Анрі Леві на вулицях Парижу

хоча б бути адекватним у цій пропагандистській війні?

– Це давнє філософське питання, що сильніше – софістика чи філософія? Пропаганда чи істина? Може, істина все ж сильніша і, може, їй не потрібні великі гроші? Може, істина містить в собі якусь самоочевидність, яка себе проявляє і яка себе певним чином насаджує? От брехні потрібні гроші, Путіну потрібні гроші. Я нещодавно читав, що його статки оцінюються в 100 мільярдів доларів – це не офіційні, приховані статки. В тому таборі потрібні такі гроші, а в таборі істинному, може, і не так потрібні. Не кажіть, що в Україні немає шансів, я в це не вірю.

вбили й поранили десятки людей. Коли стріляють по цивільному населенню ракетами з таких систем – це злочин проти людства, це злочин м'ясників. Тож я думаю, що «Містралі» після всього цього Росії вже не передадуть.

– Досить поширеною нині є теза про передчуття світової війни. Проводяться паралелі між теперішньою ситуацією та ситуацією 1914 року...

– Це один із мотивів моєї п'єси. Навіть його відправна точка. Письменники просять виголосити пишну промову на честь століття від початку війни 1914 року. У нього не виходить.

Україні і, по-друге, тому, що це добре для Європи. По-перше – це тому, що це наш моральний обов'язок перед Україною, а по-друге, тому що це рятувальна дошка для Європи. Європа потопала, їй потрібно за щось схопитися. Для Європи буде великим шансом прийняти до себе Україну, це буде як нова кров, як нові клітини європейськості, що увійдуть у старіюче тіло Європи й омолодять його. Отже, аргументація, яка була доречною для Польщі, для країн Балтії, для нових країн – вона так само є доречною й для України.

Інтерв'ю провели Ірина Славінська та Юрій Макаров

В УКРАЇНІ

ПУТІН ПЛАНУВАВ ПОЧАТИ
РОЗЧЛЕНУВАННЯ УКРАЇНИ
З ХАРКОВА

Редакція російської «Новой газеты» опублікувала 24 лютого зміст таємного документа зі сценарієм Кремля щодо подій в Україні. Документ містить поетапний план розчленування України. Його текст розміщено на сайті видання.

Як зазначає «Новая газета», в цілому високий ступінь збігу цього проекту з подальшим діями російської влади впадає в очі, хоча реальний перебіг української драми вніс певні корективи. Зокрема, плануючи війну в Україні, оточення Путіна розраховувало розпочати розчленування України з Криму та Харківської області, а не Донецької – беручи до уваги «тісні ділові та політичні зв'язки місцевої бізнес-еліти, очолюваної Р. Ахметовим, з рядом представників опозиційного олігархічного альянсу».

У його підготовці активно брав участь «православний бізнесмен» Костянтин Малофєєв, документ був представлений Путіну в період між 4 і 12 лютого 2014 року – ще до втечі Януковича. Його автори наголошують, що «Росія в жодному разі не повинна обмежувати свою політику в Україні тільки лише спробами впливати на київський політичний розклад». «Конституція України в будь-якому випадку не здатна стати механізмом, за допомогою якого можна було б легітимним чином запустити інтеграцію українських східних територій і Криму в державно-правове поле Російської Федерації», – сказано в документі. Також там зазначено, що «Росія повинна домогтися укладення договорів про транскордонну співпрацю, а потім встановити прямі державно-договірні відносини з тими українськими територіями, де в наявності стійкі проросійські електоральні симпатії. У першу чергу – з Республікою Крим, Харківською, Луганською, Запорізькою, Миколаївською, Дніпропетровською і меншою мірою – Херсонською та Одеською областями».

ТЕРАКТ У ХАРКОВІ

У Харкові помер ще один постраждалий від вибуху під час Ходи гідності в неділю, 22 лютого, – 18-річний Микола Мельничук. Про це повідомив радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко.

«Сьогодні, 24 лютого, о 5-й годині ранку у одній з харківських лікарень від жаклих травм, отриманих у результаті терористичного акту 22 лютого, помер 18-літній студент Харківської академії міського господарства Микола Мельничук», – написав він.

«Він став четвертим ні в чому не винним харків'янином, який загинув від рук терористичної організації «Харківські партизани-терористи», – зазначає Геращенко.

За словами радника голови МВС, у лікарнях Харкова залишилися ще 9 потерпілих від теракту з використанням армійської протипіхотної міни.

«Кров усіх чотирьох мирних демонстрантів на руках у Путіна і зграї його терористів», – заявив Геращенко.

Як відомо, 22 лютого в Харкові під час мирної Ходи гідності стався вибух, від якого загинуло 2 особи, а 23 лютого в лікарні помер ще один із постраждалих – 15-річний хлопець.

ПУТІН ПРОГРАВ
ЗА ПЛАНОМ «А», АЛЕ
В НЬОГО Є ПЛАНИ «В» І «С»

Юрій Луценко, глава парламентської фракції Блоку Петра Порошенка, переконаний, що стратегія агресії Росії проти України зміниться вже ближчим часом. Про це він заявив 24 лютого на засіданні парламентського комітету асоціації Україна-ЄС.

Під час досить емоційного виступу перед європейськими депутатами в Брюсселі Ю.Луценко висловив переконання, що Російська Федерація планувала досягти розпаду України через військове протистояння на Сході. «Нині план Путіна розчленувати Україну військовим ударом зупинено завдяки неймовірній відданості наших людей. Але окрім цього «плану А», у нього є «план В», який буде запущено вже в березні-квітні. Суть цього плану – організувати повстання в Харкові, Одесі, Києві. Він опирається на тих, хто втовмився від економічних проблем», – заявив депутат.

«Далі настане час «плану С» Путіна – вже в травні, коли остаточно буде тепло, він знову спробує військовими ударами розчленувати Україну», – впевнений Луценко. «Не кажіть мені про кримський коридор. Йому не потрібен кримський коридор, йому потрібна вся Україна», – вважає політик. Юрій Луценко закликав європейських колег підтримати надання Україні військової допомоги. «Ми дуже вдячні вам за намети, матраци, медикаменти. Але цим захистити Україну неможливо. Ми потребуємо оборонної зброї. Перш за все – проти російської танкової армади», – заявив він.

БЕЗ РЕФОРМУВАННЯ
РАДБЕЗУ ООН – ЦЕ
АБСОЛЮТНО БЕЗПОРАДНА
ОРГАНІЗАЦІЯ

Україна вважає за необхідне реформувати Раду Безпеки ООН з урахуванням того, що нині один з членів Радбезу є зухвалим агресором. Про це заявив речник Міністерства закордонних справ Євген Перебийніс на брифінгу, коментуючи ситуацію з частим блокуванням Росією рішень щодо українського питання в ООН.

«Існуюча сьогодні система Радбезу ООН, на жаль, неефективна – тоді, коли з'являється необхідність ухвалювати швидкі та ефективні рішення, коли саме член Радбезу ООН є агресором. Тому, на нашу думку і, я думаю, більшості членів ООН, Рада Безпеки потребує серйозного реформування, і з цього питання нині ведуться дуже серйозні консультації всіх членів організації», – сказав він.

Як відомо, раніше Україна звернулася до ООН з проханням ввести миротворчі війська на Донбас. Кремль виступив різко проти цього. Рішення про введення миротворців повинен прийняти Радбез ООН. При цьому Росія має там право вето і може заблокувати таке рішення.

УРЯД УКРАЇНИ
ДОМОВИВСЯ
З МВФ ПРО КРЕДИТИ
НА ВИГІДНИХ УМОВАХ

Уряд України домовився з місією МВФ про кредити на тих умовах, які вигідні Україні.

Про це 24 лютого заявила міністр фінансів України Наталія Ярецько.

«Уряд домовився з місією МВФ про кредити на тих умовах, які вигідні Україні. Підтримку МВФ знайшов саме план українських реформ, виконання якого дозволить стабілізувати ситуацію в поточному році і закласти основи зростання української економіки вже в 2016 році», – сказала міністр.

За словами Ярецько, програму Extended Fund Facility (EFF) ще має затвердити рада директорів МВФ.

«Це можливо лише в разі виконання нами попередніх умов. Один з таких «маяків» – зміни до держбюджету, які були підготовлені Кабміном і подані до ВР», – розповіла Ярецько.

Крім того, вона повідомила про основні зміни в бюджеті, які передбачаються урядом.

«Насамперед, пропонується збільшити доходи й видатки бюджету на 22 млрд. гривень і 35 млрд.

грн відповідно. Це пов'язано з очікуваною інфляцією і девальвацією гривні. Однією з причин збільшення витрат є зростання витрат на обслуговування держборгу в зв'язку з девальвацією гривні. Плануємо, що запропоноване нами підвищення ставок ренти на видобуток газу принесє держскарбниці додатково 9,5 млрд. гривень», – зазначила Ярецько й додала, що прогнозований дефіцит бюджету буде збільшено з 3,7% до 4,1% ВВП.

«МВФ дав на це згоду. В той же час планується скорочення фінансування НАК «Нафтогаз України». У номінальному вираженні скоротити його мають намір на 5,8% – з 31,5 млрд. гривень до 29,7 млрд.», – підсумувала міністр фінансів України.

ІНФЛЯЦІЯ В УКРАЇНІ
НАБЛИЖАЄТЬСЯ
ДО 30 ВІДСОТКІВ

Директор Департаменту монетарної політики та економічного аналізу Нацбанку України Сергій Ніколайчук заявив 25 лютого в інтерв'ю телеканалу «Al Jazeera», що інфляція в Україні наближається до показника в 30%.

«Ми, як Національний банк України, робимо значні кроки щодо нарощування інституційної спроможності Нацбанку у сфері монетарної політики. І нашою стратегічною метою в цій царині є впровадження або перехід на режим інфляційного таргетування. Це режим, який дозволить населенню України мати низьку й стабільну інфляцію у середньостроковій і довгостроковій перспективі і принесе багато переваг. Безперечно, буде дуже складно і майже неможливо перейти на такий режим цього року, тому що неможливо це зробити за теперішнього рівня інфляції, який наближається до 30%», – сказав він.

При цьому Ніколайчук зазначив, що не пов'язує монетарну політику НБУ з девальвацією обмінного курсу, яка відбулася минулого року і продовжується нинішнього. «Насправді поточна ситуація на валютному ринку є результатом нагромадження дисбалансів у багатьох сферах за попередні роки, а також політики жорсткої підтримки обмінного курсу Національним банком у часи правління Януковича. І, звичайно, найбільшим був вплив збройного конфлікту і кризи довіри в Україні», – сказав він.

«СПИСОК САВЧЕНКО»
ОЧОЛИВ ВОЛОДИМИР
ПУТІН

«Список Савченко», тобто перелік осіб, відповідальних за викрадення й судові переслідування української льотчиці, народного депутата України Надії Савченко, очолив президент Росії Володимир Путін. Список оприлюднено на сайті партії «Батьківщина», від якої Н.Савченко обрано народним депутатом.

У першій п'ятірці – керівництво ФСБ, адміністрації президента Росії та Слідчого комітету. У переліку є й лідер терористичного угруповання «ЛНР» Ігор Плотницький, якого за-

хист Надії Савченко звинувачує в організації викрадення льотчиці і доправлення її на територію Росії.

«Список Савченко» – це список з 35 осіб, безпосередньо причетних до викрадення, вивезення на територію Російської Федерації, незаконного утримання, фабрикацію доказів та справи проти Надії Савченко, а також фінансування всього цього. Ці люди повинні бути притягнуті до відповідальності. Світ повинен накласти на них персональні санкції», – пояснив народний депутат від «Батьківщини» Іван Крулько.

У грудні Надія Савченко розпочала голодування, 26 лютого спливає 76 день її протесту. 19 лютого захист льотчиці повідомив, що вона відмовилася навіть від ін'єкцій глюкози, втратила значну частину ваги тіла і в неї серйозні проблеми з внутрішніми органами.

У «Батьківщині» заявляли, що «список Савченко» складений «за прецедентом «списку Магнітського». Сергій Магнітський – російський адвокат, якого знищили за розслідування корупції у вищих ешелонах російської влади в московському СІЗО. Після цього США запровадили санкції проти осіб, причетних до його смерті.

ДО 200-РІЧЧЯ ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ МИХАЙЛА
ВЕРБИЦЬКОГО

«Михайло Вербицький – у музичній спадщині» – вечір під такою назвою провели 24 лютого працівники Полтавської наукової бібліотеки ім. Котляревського, присвятивши його 200-річчю від дня народження автора музики Державного гімну України.

Михайло Вербицький народився на Лемківщині, здобув освіту у Львівській духовній семінарії, учелеював, керував хором, писав інструментальну музику. А один з його творів на слова Павла Чубинського «Ще не вмерла Україна» став державним гімном нашої країни. Проте музичний доробок композитора значно ширший і вартий вивчення. Михайло Вербицький є автором також багатьох духовних музичних творів. Цього року минає не тільки 200 років від дня народження композитора, а й 150-та річниця першого публічного виконання національного гімну України. Тож, згідно з Указом Президента, цю дату та 200-річчя від дня народження Михайла Вербицького відзначають в Україні на державному рівні.

За повідомленнями українських видань та інформаційних агенцій

АМЕРИКА В ОСОБАХ

Катерина Кіндрась,
власний кореспондент
«Нової газети» в Америці

Схоже, що Америку чекає ще більша інтрига, ніж рішення балотуватися в президенти, якого так довго чекають від Гіллари Клінтон. Перші кроки Джеба Буша на дистанції під назвою «Президентські вибори 2016 року» свідчать, що сімейство Бушів всерйоз подумує про те, щоб втретє зайняти Білий дім.

Колишній губернатор американського штату Флорида, брат экс-президента США Джорджа Буша-молодшого і син експрезидента США Джорджа Буша-старшого Джеб Буш, який ще 16 грудня минулого року оголосив про свою участь у виборах 2016 року, виходить на лідируючі позиції в президентському марафоні в стані республіканців. Принаймні, після того, як про свою неучасть у перегонках-2016 заявив Міт Ромні, Джеб Буш вважається найвірогіднішим кандидатом від Республіканської партії. Його останні заяви підтверджують його амбіції. Зокрема, Дж.Буш заявив, що США мають відновити свою лідерську роль у світі.

Виступаючи з великою промовою 25 лютого в Чикаго в Раді з глобальних питань, Джеб Буш оприлюднив свою масштабну передвиборчу зовнішньополітичну програму, яка стала його першим документом такого роду в ролі кандидата в президенти.

З документа випливає, що, на думку Джеба Буша, США повинні знову посісти лідерську позицію у світі, яка за часів Барака Обами дещо похитнулася. «Моє завдання – з'ясувати, як Америка може повернути собі провідну роль у світі, і чому нині це важливіше, ніж будь-коли», – наголошується в промові Джеба Буша. При цьому він назвав Барака Обаму непослідовним і нерішучим у здійсненні зовнішньої політики США.

«Іронія полягає в тому, що Обама став президентом, пообіцявши велику залученість США у світові справи, однак він залишає Америку менш впливовою, ніж вона була до нього, – заявив він. – Ми втратили довіру і впевненість наших друзів. Ми, безумовно, більше не вселяємо страх нашим ворогам».

Джеб Буш різко розкритикував рішення Обами відступити від «червоної лінії» в ситуації з

Сирією, коли чинний президент США відмовився від втручання в сирійський конфлікт в обмін на хімічне роззброєння Дамаска. «Вони малюють лінії, потім самі ж і стирають їх. З помпезністю вони оголошують про перезавантаження і абстрагування, а Обама все це ковтає», – сказав Буш.

На його думку, дуже важливо, щоб США адаптувалися до загроз XXI століття. «Америка не може дозволити собі розкіш віддалитися від світу – наша безпека, наше процвітання і наші цінності вимагають, щоб ми й далі займалися і діяли у часто віддалених місцях», – сказав він.

62-річний Джеб Буш – брат сорок третього президента США Джорджа Буша-молодшого і син 41-го глави Білого дому Джорджа Буша-старшого – змушений в рекордних темпах нарощувати свій авторитет у зовнішньополітичних питаннях, якого йому так бракує, позаяк губернаторство на Флориді не могло збагатити його відповідним досвідом. А до того зовнішньою політикою Джеб Буш займався вкрай мало. Саме тому він поспішив залучити до свого штабу досвідчених зовнішньополітичних «вовків» з команд брата й

редив увагу на труднощах, з якими стикається дедалі більша кількість американців, що живуть на межі економічного краху. Він вперше представив так зване «нове бачення» створення нових економічних можливостей у США. «Нині відновлення спостерігається скрізь, але не в платнях американців. Для дуже великої кількості людей американська мрія перетворилася на міраж. Тому головне запитання нині має лунати так: «Чи можемо ми відновити цю мрію – цю моральну обіцянку про те, що кожне нове покоління американців житиме краще?»

В Детройті Джеб Буш чесно й прямо заявив, що він любить обох президентів – 41-го й 43-го – свого брата й батька й піде на вибори, навіть якщо «політичному світу це важко прийняти».

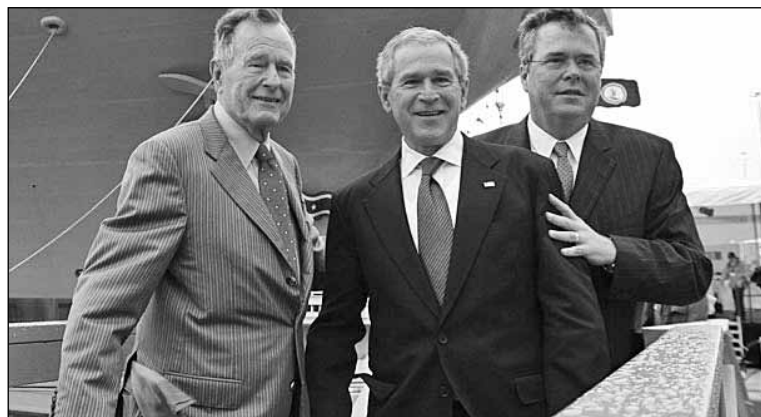
До речі, ще відносно недавно Джеб Буш навіть слухати не хотів про участь у президентських перегонках-2016. Але на сімейній раді було вирішено знову делегувати представника цієї славної американської родини на боротьбу за найвищу посаду Америки.

Джон Елліс «Джеб» Буш народився 11 лютого 1953 року в містечку Мідленд (штат Техас)

Джеб Буш у роки свого губернаторства на Флориді

ЧИ ПРОДОВЖАТЬ БУШІ ПРЕЗИДЕНТСЬКУ ЕПОПЕЮ?

41-й Президент Америки, 43-й і, можливо, 45-й

батька. У оприлюдненому дніми Джебом Бушем списку його експертів з питань зовнішньої політики – 21 прізвище. 19 з них раніше працювали в Білому домі в адміністраціях старшого або молодшого Бушів.

Зокрема, за списку увійшов Пол Вулфовіц, який як заступник міністра оборони США став головним ініціатором вторгнення американських військ до Іраку 2003 року. У команді також Джон Ганна, помічник колишнього віце-президента Діка Чейні. Серед зовнішньополітичних радників кандидата в президенти і нестаріючий Джеймс Бейкер, держсекретар при Джорджі Буші-старшому.

Ще раніше в Детройті Джеб Буш оприлюднив основні принципи своєї економічної програми. У своїй промові перед членами Детройтського економічного клубу він зосе-

але здобув середню освіту в Масачусетсі, в одній з приватних шкіл. Коли Джебу виповнилося 17 років, він вирушив до Мексики. Там він прискіпливо вивчав англійську й світову літературу, вдосконалював свої знання і там, же, до речі, познайомився зі своєю майбутньою дружиною Колумбою, з якою в них народилося троє дітей (Джордж, Ноель і Джон Елліс). В 1973 році Джеб закінчив Техаський університет в Остині, удостоївшись ступеня бакалавра.

Про це мало хто знає, але протягом деякого часу Джеб знято мріяв про акторську кар'єру в Голівуді, однак у підсумку все ж обрав політику. І не помилюся – на цій ниві він досяг неабияких успіхів.

Хоча спочатку Джеб працював у банківській структурі. В кінці 1970-х років його було

відраджено до Венесуельського банку, а після повернення до Штатів він узяв активну участь в передвиборчій президентській кампанії 1980 року.

На початку 80-х років минулого століття сімейство Бушів переїхало до Маямі. Там майбутній губернатор Флориди продуктивно працював в різноманітних галузях, включно з продажем нерухомості й торгівельною сферою.

Свого часу Джеб Буш вів не тільки комерційну й політичну діяльність, але й добродійну. В середині 90-х років він заснував організацію The Foundation for Florida's Future, котра мала пропагувати ідеї Джеба Буша на різноманітних рівнях соціуму. В цей час Джеб Буш надавав всіляку підтримку дитячим лікарням, навчальним закладам для бідних тощо.

В 1998 році він став губернатором Флориди – першим республіканцем, який обіймав цю посаду протягом двох 4-річних каденцій.

Сильні сторони Буша-політика й Буша-господарника – медицина, освіта, торгівля, добродійність, захист довкілля. Слабка, як вже зазначалося, зовнішня політика.

Джеб Буш, як і його старший брат Джордж, володіє іспанською мовою. Це робить його особливо цінним кадром в очах республіканців. Адже іспаномовні виборці зазвичай

голосують за демократів.

Як і всі Буші, Джеб не бідний чоловік. З квітня 2007 року він входить до ради директорів компанії Tenet Healthcare. Тільки на на цій посаді він заробив більш як 2 мільйона доларів. Колись, в часи балотування в президенти Джона Кеннеді, вся Америка обговорювала його віровизнання, позаяк у протестантській Америці не міг бути президент-католик. З тих часів багато що змінилося, і сьогодні католицизм Джеба Буша, який з 1995 року перейшов з Єпископальної церкви до Римо-католицької, майже ніхто не обговорює.

Нині стає дедалі очевидніше, що на фінішну пряму президентського марафону-2016 вийдуть Гіллари Клінтон і Джеб Буш. І якщо ще зовсім недавно численні прогнози віддавали явну перевагу Гіллари у двобої з будь-яким республіканським кандидатом, то нині такі заяви лунають дедалі рідше й тихіше. А деякі опитування громадської думки взагалі свідчать, що якби вибори президента США відбувалися сьогодні і в них брали участь Гіллари Клінтон і Джеб Буш, до виграв би Буш. Так що плани сімейства Бушів знову посадити свого представника в головне крісло країни, зовсім не виглядають фантастичними. Втім, до 2016 року ще багато часу й чимало води спливе в

В АМЕРИЦІ

БІЛИЙ ДІМ
НЕ ПІДТВЕРДИВ
МОЖЛИВІСТЬ ПОСТАВОК
ЗБРОЇ В УКРАЇНУ

Білий дім передбачає можливість посилення військової підтримки України, а також введення додаткових санкцій проти Росії. Про це зазначив під час брифінгу у вівторок, 24 лютого, у Вашингтоні речник Білого дому Джош Ернест. «Безумовно, можливість додаткової допомоги українським військовикам та посилення режиму санкцій проти Росії існує», – наголосив він.

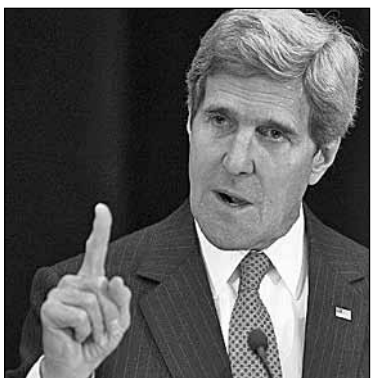

Водночас Ернест підкреслив, що у Вашингтоні продовжують розглядати лише дипломатичний варіант розв'язання конфлікту в Україні. «Єдиний спосіб вирішення ситуації – за допомогою дипломатії, а не військовими засобами», – наголосив він.

У цьому зв'язку представник адміністрації США зауважив, що Америка продовжує підтримувати переговорний процес та імплементацію мирних домовленостей, досягнутих у Мінську. Він також наголосив, що в США уважно стежать за ситуацією в Україні.

ДЖОН КЕРРІ:
«МОСКВА БРЕШЕ»

Державний секретар США Джон Керрі у вівторок, 24 лютого, на слуханнях у Сенаті заявив, що висловлювання представників російської влади про відсутність російських озброєнь і регулярних військ на Сході України, не відповідають дійсності. Про це повідомляє інформаційна агенція Reuters.

«Москва бреше», – сказав Керрі, відповідаючи на запитання одного із сенаторів, який запитав, чи правдиві слова представників Москви, які стверджують, що російських

військ і зброї немає на Сході України. За словами держсекретаря США, «Росія веде нині наймасштабнішу пропагандистську діяльність з часів холодної війни».

Також Керрі повідомив, що президент США Барак Обама ще не ухвалив остаточного рішення про постачання зброї Україні, це питання перебуває в стадії обговорення. Раніше держсекретар США заявив, що позиція, яку Росія займає щодо конфлікту на Сході України, «повністю суперечить» тому, чого упродовж останнього часу «домогалася міжнародна спільнота». «Переконаний, найближчими днями всім стане очевидно, що ми не маємо наміру грати в ігри і ставати учасниками цієї надзвичайно боягузливої політики окремих країн стосовно конфлікту в Україні», – наголосив глава американської дипломатії. – Поки що ж ми продовжуємо обговорювати те, якими мають бути наші наступні санкційні кроки, і коли ці кроки буде доцільно зробити».

У США ЗРОСЛА
КІЛЬКІСТЬ
ПРИХИЛЬНИКІВ НАДАННЯ
УКРАЇНІ ЗБРОЇ

У США зросла кількість прихильників надання Україні зброї, але їх усе одно менше, ніж тих, хто вважає такий крок недоцільним. Про це свідчать результати дослідження, проведеного соціологічним центром Pew Research.

Порівняно з квітнем 2014 року, кількість осіб, які підтримують надання Україні зброї у її протистоянні з Росією, зросла з 30 до 41 відсотка в лютому. 53 відсотки опитаних не підтримують таку ідею (проти 62 у квітні 2014 р.). На підтримку постачання Україні зброї виступають переважно республіканці (51 відсоток, тоді як серед демократів – 40 відсотків).

Про негативне ставлення до президента Росії Володимира Путіна заявили 70 відсотків респондентів, проти 12 відсотків опитаних, які йому симпатизують. Шість із десяти опитаних у дослідженні підтримують посилення Вашингтонем санкцій проти Росії, 34 відсотки висловилися проти.

ПЕНТАГОН ДОДАВ
УКРАЇНСЬКУ МОВУ
ДО СПИСКУ ПРІОРИТЕТНИХ

Пентагон розширив кадровий запит для людей зі зна-

нням української мови. Про це повідомила прес-служба Міністерства оборони США.

Набір фахівців до Міністерства оборони США зі знанням української мови почався із січня цього року в рамках програми MAVNI (Military Accessions Vital to the National Interest). Як повідомили у Пентагоні, нові кадри набирають з різних фахів: від релігієзнавців до медичних спеціалістів. Кожен кандидат повинен знати більше однієї мови і хоча б одну мову зі списку пріоритетних для американської армії. У складі Міноборони США всі ці особи вважаються військовозобов'язаними.

Програму Міністерства оборони США MAVNI було започатковано 25 листопада 2008 року. Вона передбачає розширення кадрового складу американського війська за рахунок негромадян США із легальним правовим статусом. Зокрема, програма поширюється на переселенців, біженців чи інших осіб, які мають візу для проживання в США.

ТЕРАКТИ
В ТОРГІВЕЛЬНИХ
ЦЕНТРАХ США:
ХИБНА ТРИВОГА

Американська влада не має достовірних даних про можливі теракти в торговельних центрах (молах). Про це 23 лютого заявив офіційний представник Білого дому Джош Ернест.

Раніше терористичне угруповання «Аш-Шабаб» опублікувало в інтернеті відео з погрозами провести низку терактів у великих торговельних центрах Америки, Канади й Великої Британії. Зокрема, згадувався один з найбільших торговельних центрів США Mall of America.

Ернест назвав цей запис «пропагандистським», а заклик міністра національної безпеки США Джея Джонсона до співвітчизників бути пильними – «реакцією на публікацію цього відео». «Розвідка США не має

достовірних даних про можливі теракти в Mall of America або в будь-якому іншому торговельному центрі країни», – сказав представник Білого дому. Разом з тим, він визнав, що американська влада прискіпливо вивчає цю загрозу.

ТРИ МІЛЬЙОНА
ДОЛАРІВ ЗА РОСІЙСЬКОГО
ГАКЕРА

Державний департамент США оголосив нагороду в сумі 3 мільйона доларів за допомогу в пошуку та арешті громадянина Росії Євгенія Богачова, який підозрюється в незаконних кіберопераціях. Про це йдеться в спеціальній медіа-ноті, поширеній Держдепом у вівторок, 24 лютого.

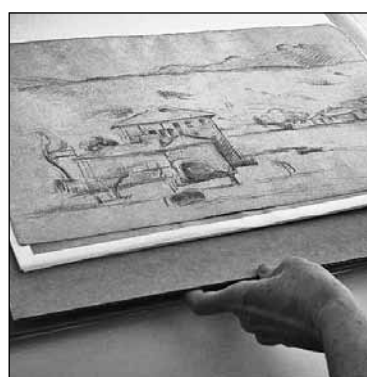
«Програма Державного департаменту США щодо сприяння боротьбі з міжнародною організованою злочинністю (TOC) пропонує винагороду до \$3 млн. за інформацію, що призведе до арешту та/або винесення вироку Євгену Михайловичу Богачову, громадянину Росії, який розшукується ФБР за навмисну участь у масштабному мережевому шахрайстві», – зазначається в документі.

Крім того, вказується, що Богачов у інтернеті мав нікнейми «lucky12345» та «slavik» та діяв як адміністратор схеми, яка «без авторизації встановлювала шкідливе програмне забезпечення на понад 1 млн. комп'ютерів». Зокрема, йдеться про вірусні програми «Zeus» і «Game Over Zeus», які викрадали банківську інформацію та знімали кошти зі зламаних рахунків. «У результаті було вкрадено понад \$100 млн. з рахунків американських компаній і споживачів», – заявили в Держдепі.

Наразі ФБР занесло злочинця до списку найбільш розшукуваних. Вважається, що нині він перебуває на території Росії.

НЕВІДОМІ НАЧЕРКИ
ПОЛЯ СЕЗАНА

Під час реставрації картин знаменитого французького художника-постімпресіоніста Поля Сезана на зворотньому боці знайдено невідомі начерки. Картини виставлені в музеї «Фонд Барнса» у Філадельфії.

Як повідомили працівники музею, йдеться про дві акварелі Сезана із зображенням пейзажів півдня Франції. На зворотньому боці картини «Гірський ланцюг Етуаль» Сезан зобразив дерева, а на звороті полотна під назвою «Дерева» – будинки і той ж гірський ланцюг.

Художник часто малював ці гори, розташовані неподалік його будинку в Екс-ан-Провансі. Один з малюнків зроблено олівцем, інший – аквареллю. Ці полотна колекціонер і винахідник Альберт Барнс купив у 1921 році. Припускається, що про існування начерків ніхто з власників не знав.

ПОРЯТУНОК
МОРСЬКИХ КОРІВ
НА ФЛОРИДІ

Уніч проти вівторка, 24-го лютого, в американському місті Сателіт-Біч, що на узбережжі Флориди, тривала рятувальна операція. Тут з каналізаційної труби витягали морських корів (ламантинів), які потрапили з моря до дренажної системи міста. У пастці опинилися більше десятка тварин, серед них – самиця з дитинчам.

Рятувальники припускають, що тварини запливли в каналізацію в пошуках теплішої води, адже через різке похолодання в останні дні температура води в морі дещо знизилася.

Опинившись у підземних лабіринтах дренажної системи, ссавці не змогли знайти шлях назад, тож рятувальникам довелося по черзі витягати їх на волю та випускати в канал, що з'єднаний з морем. Рятувальна операція пройшла успішно, ніхто з ламантинів не постраждав.

**За повідомленнями
світових та американських
інформаційних агенцій**

**Це найкраще місце для
збереження ваших
ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

**Зима – чудова пора для відпочинку! Перевірте свої
заощадження. Чи відомо Вам, що у Кредитівці СУМА
Йонкерс найвищі відсотки? Порівняйте зі своїм банком!
Якщо за \$10,000 на рік одержуєте менше,
ніж \$215, то зайдіть до нас.**

Наприклад: за \$10,000 банки виплачують річні
дивіденди від \$5 до \$90 на рік ☹

Порівняйте з нашими: від \$75 до \$215 ☺

Не думайте довго, відвідайте нас!

Наші відсотки по позичках теж кращі, ніж у сусідніх банках.
Телефонуйте 914-220-4900.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Serving the Ukrainian Community of Philadelphia
UKRFCU .com
Ukrainian Selfreliance Federal Credit Union

INVESTMENT RESIDENTIAL & MIXED USE LOANS

Now Offering

3 Loan Terms: 6 & 12 Year Balloon Loans 12 Year Fixed Rate Loans

Available for: 1-4 family non-owner occupied properties
1-12 unit and mixed-use investment properties

Christina Hewko is USFCU's Business Loan Manager, with over 18 years of experience in helping people acquire funding to purchase and refinance investment properties.

To learn more about our real estate business loans, please contact Christina directly at christinah@ukrfcu.com or 215.725.4430 ext. 704

**Looking to finance your investment project in
Fairmount, Northern Liberties, Fishtown, Manayunk, or in the Northeast?**

To receive any product or service by the USFCU, you must be a member of the USFCU by opening a share (savings) account. All new memberships are subject to USFCU membership terms and disclosures (see membership eligibility at www.ukrfcu.com or inquire at any USFCU location). Please contact Christina Hewko (christinah@ukrfcu.com), Member Business Loan Manager, to learn more about the member business loan products we offer – 215.725.4430 ext. 704.

Federally insured by the NCUA.

Хлопці віком 18 і старше
запрошуються на

St. Basil Seminary Open House Weekend March 20-22

Where are you going with your life?
Take a chance!

"... come, follow Me."

Mt. 19:21

- **ЗНАЙТИ НОВИХ ДРУЗІВ**
- **ПОБАЧИТИ СЕМІНАРІЮ**
- **ДІЗНАТИСЯ ПРО ПОКЛИКАННЯ**

195 Glenbrook Rd
Stamford, CT 06902
203-324-4578
stbasilopen@gmail.com

Якщо Вас це зацікавило, просимо звертатися на електронну пошту stbasilopen@gmail.com або телефонувати 203-324-4578, 631-506-6260 та 203-554-3329. Розклад та додаткову інформацію розміщено на www.stamforddio.org.

Our VISA Credit Card now earns REWARDS!

1-888- BANK UKE

www.bankuke.com

Start earning points with every \$1 you spend!
Redeem points for Travel & Top Brand Merchandise!

За кожний долар, витрачений з нашою карткою,
ви отримуєте бонусні бали, які можна обміняти на
авіаквитки, оплату готелів, або речі з каталогу.

- No Annual Fee - No Balance Transfer Fee
- 9.90% Interest Rate

NCUA

Мистецька група Яра представляє театральну виставу:

До кам'яного дна

Про мрії донечан та війну
виставу створила Мистецька група Яра
тексти Сергія Жадана
режисер Вірляна Ткач

26, 27, 28 лютого та
1, 5, 6, 7 і 8 березня, 2015
четверги, п'ятниці та суботи 7:30, в неділі 2:00

театр Ля Мама 74A East 4 St. в Нью-Йорку
квитки \$18/13 (646) 430-5374
www.lamama.org

УКРАЇНСЬКА ДРАМАТИЧНА СТУДІЯ
НАРОДНОГО АРТИСТА УКРАЇНИ
ІВАНА БЕРНАЦЬКОГО В НЬЮ-Йорку

З нагоди 201-ї річниці від дня народження
Тараса Шевченка

ПРЕДСТАВЛЯЄ ВИСТАВУ
«ГАЙДАМАКИ»

14 БЕРЕЗНЯ, СУБОТА, О 7-Й ГОД. ВЕЧОРА

15 БЕРЕЗНЯ, НЕДІЛЯ, О 2:30 ГОД. ПО ПОЛУДНІ

У ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ:
140 SECOND AVENUE, NEW YORK

ІНСЦЕНІЗАЦІЯ ЛЕСЯ КУРБАСА
РЕЖИСЕР-ПОСТАНОВНИК –
ІВАН БЕРНАЦЬКИЙ

НАСТУПНА ПРЕМ'ЄРА –

«У НЕДІЛЮ РАНО ЗІЛЛЯ КОПАЛА»

ЗА ОДНОЙМЕННОЮ ПОВІСТЮ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
МІСЦЕ Й ЧАС ВИСТАВИ БУДЕ ОГОЛОШЕНО ДОДАТКОВО

ДЕТАЛЬНІША ІНФОРМАЦІЯ
ЗА ТЕЛ: 267.760.1583
(МАРІЯ СОРОКА, RazomForUkraine)

МОДА І СТИЛЬ

НАМИСТО
НАЙУЛЮБЛЕНІШЕ

Українські дизайнери на Нью-Йорському тижні моди-2015

Минулими вихідними два десятки українських дизайнерів на New York Fashion Week представили єдину колекцію під назвою «Найулюбленіша», втіливши в одязі особливості різних регіонів України

«Для нас це велика приємність запросити на престижний світовий подіум дизайнерів з України, які беруть участь таким кількісним складом у Нью-Йоркському тижні моди вперше», – сказав в інтерв'ю нашому тижневику Вейн Шілдс, один із співорганізаторів Нью-Йоркського тижня моди, засновник компанії PLITZ New York City Fashion Week.

У Нью-Йоркському тижні моди, який разом з Міланським, Паризьким і Лондонським залишається головним законодавцем моди на планеті, взяли участь 42 дизайнери із США та інших країн світу. Серед них і 20 дизайнерів з усіх регіонів України. Вони створили міні-колекції, в кожній з яких передали особливості національного колориту найбільших регіонів нашої країни.

«Ми, українські дизайнери, хочемо, аби увесь світ знав, що наша країна Україна – це насамперед талановиті, багаті духовно та культурно люди, які намагаються врятувати свою країну, свій культурний скарб від знищення сусідньою державою-агресором Росією. Сьогодні, як ніколи, Україні та українському народу потрібна підтримка всього світового співтовариства. Наш символ: «Всі перлини в намисті талантів України підтримують одна одну, а всі разом ми підтримуємо нашу країну!», – сказала, представляючи українську колекцію Голда Виноградська, засновниця Fashion Globus Ukraine – Центру дизайнерського мистецтва й найбільшої крамниці українських дизайнерів «Fashion Globus Ukraine», яку відкрито в центрі Києва 1 жовтня 2014 року.

Взірці одягу українських дизайнерів, представлені на Нью-Йоркському тижні моди-2015

На головному показі в нью-йоркському готелі Pennsylvania були присутні понад півтисячі представників світової індустрії моди. Презентація колекції супроводжувалась показом відеосюжетів з України, відзнятих упродовж останнього року журналістами телеканалу Ukraine Today, а також піснями відомих українських виконавців.

Голда Виноградська (справжнє ім'я – Ольга Виноградська) народилася у Львові 4 травня 1974 року. Батько Євген Виноградський був директором швейного училища № 28, мати Валентина Виноградська – викладачем креслення та геометрії. Ольга в дитинстві серйозно займалася танцями народів світу. Закінчи-

ла школу з медаллю. У 19 років вирішила змінити ім'я на Голда на честь своєї бабусі, яка була людиною-легендою, талановитим майстром з пошиву одягу, свою майстерність удосконалювала в Парижі, до Другої світової була срібною ракеткою Європи з настільного тенісу. Закінчила Львівську політехніку (спеціальність «економіка та управління в галузях паливно-енергетичного комплексу»), Інститут мистецтва і дизайну ім. Сальватора Далі (спеціальність «дизайнер одягу та аксесуарів»), Лондонську дизайнерську школу Central Saint Martins college of art and design (спеціальність «fashion business»).

Минулої суботи в рамках New York Fashion Week вечір української

культури за участю дизайнерів та за підтримки Міністерства закордонних справ України й Генерального консульства України в Нью-Йорку відбувся і в Українському домі в Нью-Йорку.

Прелюдією ж виходу на Нью-Йоркський подіум став показ цієї ж колекції на міжнародному летовищі «Бориспіль» у Києві, який відбувся напередодні вильоту делегації українських дизайнерів одягу до США. Голда Виноградська зазначила, що проект несе не тільки культурно-ідеологічну місію, але й волонтерську: 10 відсотків від прибутків проекту спрямовуватиметься на потреби української армії.

Вл. інф.
Фото Богдана Грицива

Download our App!

**Завантажте наш мобільний додаток
для всіх ваших фінансових потреб**

Search for **Ukrainian Federal Credit Union**

Download on the
App Store

GET IT ON
Google play

- Deposit checks
- View balances
- Make transfers
- Pay bills & more!

877.968.7828

UKRAINIAN
FEDERAL CREDIT UNION

УКРАЇНСЬКА
ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА

www.rufcu.org

MAIN OFFICE | 824 East Ridge Road, Rochester, NY 14621 | 585.544.9518 | fax 585.338.2980

**BRANCH
LOCATIONS**

ALBANY NY
518.266.0791

SACRAMENTO CA
916.721.1188

SYRACUSE NY
315.471.4074

BOSTON MA
781.493.6733

PORTLAND OR
503.774.1444

BUFFALO NY
716.847.6655

VANCOUVER WA
306.597.2096

WEBSTER NY
585.545.6276

Federally insured by NCUA | EQUAL HOUSING LENDER

повідомляє своїх членів, що

Загальні Збори

відбудуться

**у суботу, 21 березня 2015 р.
о 7-ій годині вечора**

в залі Дому СУМА
301 Palisade Ave, Yonkers, New York 10703

Цього року закінчується каденція наступних трьох
членів Дирекції: Андрій Горбачевський,
Андрій Бурчак та Ярослав Кіцюк
та один член Кредитної Комісії: Мирон Дашко

Пропозиції до Номінаційної Комісії слід пересилати на адресу:

SUMA (Yonkers) Federal Credit Union
125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701

Після Загальних Зборів буде перекуスカ.

Про Вашу участь прошу повідомити
Анну Коцур 914-220-4900

EAST VILLAGE MEAT MARKET

J. Baczynsky

Найпопулярніший у Нью-Йорку
український м'ясний магазин пропонує
широкий вибір вуджених домашніх ковбас та
свіжовиготовлених гарячих і холодних виробів
української та європейської кухні.

Tel. (212) 228 - 5590

Fax (212) 979 - 6593

E-mail: Eastvillagemeats@hotmail.com

139 2nd Ave. (Bet. 8th and 9th Streets)
NEW YORK, NY 10003

Store Hours
Monday – Thursday 8:00 am – 6:00 pm
Friday 8:00 am – 7:00 pm
Saturday 8:00 am – 6:00 pm

VISA • MASTERCARD • ACCEPTED

Selfreliance

Ukrainian American Federal Credit Union

Щоб Вас не замело банківськими платежами

Відкрийте у "Самопоміч"
чековий рахунок з дебітною карткою

Безкоштовні транзакції
Без мінімального балансу
Без місячних оплат

Безкоштовна VISA® Debit картка
Безкоштовний онлайн BillPaysm
коли маєте DirectConnectsm

Депозити забезпечені федеральним
урядом до мінімальних \$250,000

Самопоміч
Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка

5000 N. Cumberland Ave. Chicago IL 773-589-0077
136 E. Illinois Ave. #100, Palatine IL 847-359-5911
300 E. Army Trail, Bloomingdale IL 630-307-0079

Selfreliance.Com
2332 W. Chicago Ave. Chicago IL 773-328-7500

Selfreliance
Where Your Money Works for You!

734 Sandford Ave. Newark NJ 973-373-7839
558 Summit Ave. Jersey City NJ 201-795-4061
60-C N. Jefferson Rd. Whippany NJ 973-887-2776

Your savings federally insured to at least \$250,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Потрібний чековий рахунок. Зайдіть до якого небусть бюро Кредитівки "Самопоміч", щоб вписатися у членство і відкрити рахунок. Мінімальний початковий вклад на чековий рахунок - \$50 і \$200 на діловий чековий рахунок. Для доступу онлайн потрібна реєстрація і можуть бути додаткові кошти. Стосуються всі вимоги подані у Truth in Savings Disclosure і Fee Schedule. Пропозиція може бути скасована без попереднього повідомлення. За найновішою інформацією телефонуйте на № 888-222-8571.

**Full Financial
Services**

STAR

SI

pulse

PLUS

Allpoint

CIRRUS

CO-OP
NETWORK

ШЛЯХ. ІСТИНА. ЖИТТЯ

17 лютого Петро Порошенко в приміщенні президентської адміністрації приймав ієрархів Постійної конференції українських православних єпископів поза межами України в рамках зустрічі з Всеукраїнською радою церков та релігійних організацій. Серед її учасників були також глава Української православної церкви США, митрополит Антоній та голова Консисторії УПЦ США, єпископ Даниїл.

Президент висловив слова подяки духовним лідерам українських православних громад у діаспорі за їхні молитви та підтримку різних благодійних проєктів у ці суворі часи української історії й закликав підтримувати українських військовиків, які сьогодні боронять Україну від російської агресії. При цьому Петро Порошенко звернув увагу, що інформаційна війна Росії торкається й церковних питань та намагається розколоти українське суспільство. Так, майже 20 відсотків ворожої пропаганди стосуються релігійного життя України.

«Закликаю вас продовжити опіку над народом у ці складні часи, бо духовна підтримка та добре слово роблять набагато більше, ніж матеріальні блага, – підкреслив Петро Порошенко й нагадав, що під час Революції Гідності «слово Боже лунало вдень і вночі, заряджало людей енергією, було дороговказом для них...» Відповідаючи на привітання Президента Порошенка, митрополит Антоній заявив, що він глибоко зворушений запрошенням Президента взяти участь у зустрічі Всеукраїнської Ради церков, почувачи себе до певної міри негідним бути разом з тут присутніми «братами», тому що вони в дійсності є тими, хто будучи духовними лідерами, щодня страждає від страхітливих злочинів загарбників української землі. Його Вископреосвященство підкреслив, що Президент і всі присутні повинні знати, що далеко за океаном вірні Української православної церкви США так само співпереживають і співстраждають через події, що відбуваються на нашій рідній землі та з нашим народом і моляться за мир і спокій в Україні під час кожної Літургії. Митрополит зізнався також, що думає, що досить добре ознаямлений з тим, що насправді відбувається сьогодні в Україні через засоби масової інформації США і з того, що читав в інтернеті, але тільки прибувши

до України, побачив реальність боротьби з російським тероризмом.

Митрополит Антоній та єпископ Даниїл вручили Президенту України Петру Порошенку набір книг із серії «Історія Української православної церкви», написані професором Іваном Власовським, та маленьку репродукцію статуї Свободи – всесвітнього символу свободи, що символізує прагнення людей усього світу до свободи.

Після офіційної зустрічі з Президентом України та Національною Радою церков і релігійних

Ієрархи УПЦ США та інших релігійних конфесій під час зустрічі з Президентом України П. Порошенком

ДОРОГОЮ БОЛЮ

У річницю Революції Гідності делегація Української православної церкви США відвідала Україну

Молитва за невинно убієнних героїв Небесної сотні

організації делегація Української православної церкви США віддала шану героям Небесної сотні. Його Вископреосвященство митрополит Антоній, первоієрарх Української православної церкви США, очолив ходу делегації членів Ради митрополії в складі Преосвященнішого єпископа Даниїла, протодіакона Василя Завірюхи й Тимофія Томсона, жертвовної християнки Ольги Кофі та доктора Павла Місевича «Дорогою болю» – вгору вулицею Інститутською (теперішня вул. Героїв Небесної сотні), зупиняючись біля кожного портрета численних жертв трагічних подій 18-21 лютого 2014 року.

Пізніше, того ж дня, вся делегація УПЦ США вирушила в передмістя Києва, щоб відвідати благодійний центр ЛОГОС, в якому знаходиться близько 200 біженців з Донбасу і яким опікується протодіакон Микола Ільницький, який працює в тісній співпраці з Відділом благодійної праці Консисторії та Благодійним товариством Св. Андрія Первозванного УПЦ США. Протягом минулого року ЛОГОС

Митрополит Антоній і владика Даниїл відвідують поранених солдатів у Львівському військовому шпиталі

завдяки добрим серцям вірних Української православної церкви США отримував необхідну гуманітарну допомогу для людей, які стали жертвами війни в Україні. Митрополит Антоній та делегація УПЦ США уважно оглянули житлові приміщення, де сьогодні проживають сім'ї біженців, часто по 20-25 осіб у кожній кімнаті. Розмовляючи з дітьми, які мешкають у прихистку (а їх тут близько півсо-

тні), Преосвященніший владика Даниїл з допомогою молитви та коротких навчальних ігор мав змогу поговорити про основні засади православ'я й християнства загалом. За скромною спільною вечерею гості з Америки разом з мешканцями центру мали нагоду докладніше обговорити болі й надії біженців. На закінчення відвідин митрополит Антоній передав дарунок – дві тисячі доларів, як

черговий внесок для загальної суми в розмірі 10 тисяч доларів, необхідних для мінімальної життєдіяльності центру ЛОГОС.

Члени делегації УПЦ США відвідали й притулок для бездомних на околиці Києва, який забезпечує прості умови життя та щоденне харчування для величезної кількості людей, котрі потребують догляду, допомоги та любові. Цей прихисток діє також завдячуючи зусиллям протодіакона Миколи Ільницького, який збирає пожертви з різних джерел в Україні та завдяки сприянню Товариства Св. Андрія Української православної церкви США.

Преосвященні владика разом з тими, хто їх супроводжував, помолилися за душі невинно убієнних жертв незабутньої української трагедії – Голодомору-геноциду 1932-1933 років, відвідуючи меморіал їхньої пам'яті на схилах Дніпра.

22 лютого митрополит Антоній і владика Даниїл в супроводі отця Олега Древніка побували також у Львівському військовому шпиталі, до якого напередодні привезли 35 військовиків, поранених у бою за Дебальцеве. Владика помолилися за швидше одужання всіх поранених на Східному фронті, мир і спокій у їхніх родинах та всій Україні. Разом зі словами Божої благодаті й надії американські гості привезли також фінансову й медичну допомогу, так само, як роблять це постійно – з початку війни на Донбасі допомогу (більш як 200 тисяч доларів) від вірних УПЦ США отримали 250 українських військовиків. Лише впродовж цього річчя лютневих відвідин України ієрархи УПЦ США привезли й передали потребуючим понад 26 тисяч доларів фінансової та більш як на 10 тисяч медичної допомоги, яку для героїв і жертв війни в Україні з великою християнською любов'ю й співстражданням зібрали їхні брати та сестри в далекій Америці.

**Прес-служба УПЦ США
Фотографії**

У ГРОМАДІ

Українці штату Вашингтон приймали родини військовиків, які загинули під час АТО на Донбасі, захищаючи Україну.

На лєтовищі Сієтла вдів та дітей-сиріт зустрічали сім'ї, які погодилися бути їхніми «спонсорами», та представники організації «Friends of Ukraine». Після двох днів ознайомлення з історичним й модерним центром Сієтла та його околицями гості з України відвідали столицю штату Вашингтон – Олімпію, а потому – Такому, де на них чекала зустріч у Слов'янському християнському центрі. Після Богослужіння пастори центру осо-

бисто зустрілися з гостями та висловили їм співчуття у зв'язку з горем, що їх спіткало, а також вручили їм грошову допомогу.

В останній день перебування у США з ініціативи гостей та за їхньою участю місцеві українці організували поблизу російського генконсульства в місті Сієтл черговий пікет з вимогою звільнити із московських застінків мужню українську льотчицю Надію Савченко. Жінки, що втратили чоловіків у результаті російської агресії, вирішили не тільки заступитися за незаконно утримувану в російському СІЗО українську військовополонену, а й вже вкотре продемонструвати протест проти війни, жертвами якої стали їхні родини. До

Українська громада штату Вашингтон з вдовами та дітьми-сиротами героїв, які загинули за волю й незалежність України на Східному фронті

того ж, чоловік однієї з них – Маї Шостак – служив разом з Наді-

єю Савченко. У день, коли Сергія Шостака мобілізували, вони

з Маєю відзначали 20 років подружнього життя. Прощаючись з дружиною, він навіть не сказав їй, що вирушає в добровольчий батальйон «Айдар», назвавши лише номер частини: Б-0624.

Після пікету учасники акції підготували лист з проханням про звільнення Надії Савченко. Коли ж одному з активістів, Олексію Батшеву, все ж вдалося пройти до приймальної консульства і ввічливо передати російським дипломатам лист, ті, навіть не читаючи, демонстративно розірвали його на очах в українського представника. Азійська орда – вона і в Сієтлі залишається ордою.

Прес-служба Посольства України в США

БРАТАМ І СЕСТРАМ, В ІМ'Я СПІЛЬНОЇ ПЕРЕМОГИ

Злучений Американський Допомоговий Комітет (ЗУАДК) сьогодні, як і впродовж 70 років, не залишається осторонь біди, яка оповила Україну.

Додатково до грошей та закупів, зроблених торік безпосередньо в Україні, а це 77 пачок вагою 50 фунтів кожна з дуже потрібною допомогою для АТО та Київського військового шпиталю, наприкінці минулого року з США Комітетом було надіслано літаком три великих контейнери гуманітарної допомоги. 29-го вересня 2014 року на адресу Спільки безквартирних ветеранів Афганістану в Львівській області «Наш дім» надійшов велетенський контейнер загальною вагою 12 тонн і вартістю 46 тисяч доларів. Таким чином, потребуючі в Україні отримали меблі, одяг, а також ковдри, постіль, подушки, матраци, візочки, ліжка (зокрема, ліжка лікарські), ліфт для піднімання інвалідів, ходунки, милиці, портативні лазнички, ультразвукові апарати та різноманітні медично-лікарські прилади й устаткування. Добродійний вантаж надійшов для членів організації, їхніх родин, лікарнян міст Пустомити, Рудки, львівській лікарні «Інваліди війни» та на потреби учасників АТО.

Співпраця зі Спількою безквартирних ветеранів Афганістану в Львівській області надзвичайно дієва та конструктивна, дбайливість і відповідальність ветеранів до розподілу вантажу, а потім чітка й оперативна звітність заслуговують на особливу подяку. Наприкінці минулого року, 27-го грудня, цій же організації «Наш дім» було відправлено ще один 40-футовий контейнер. До контей-

Добровольці, які допомагали вантажити контейнер

нера, загальною вагою 10,5 тисяч кілограмів, входили спальні мішки для особливо низьких температур, медичне обладнання та медичні засоби, засоби особистої гігієни, термобілизна, камуфляжний одяг, триста пар зимового військового взуття (закупленого за ініціативою представника ЗУАДК у Рочестері), 39 тисяч ґрілок, два електричні візки для калік (поранених), 15 пачок з іграшками для дітей-сиріт, батьки яких загинули під час війни, та багато-багато інших речей.

Також для сиротинців, діти яких входять до Української ліги бейсболу, відправлено 8 великих пачок зі спортивним спорядженням та одягом (за ініціативою Василя Тараська й Романа Леськіва). Знову ж таки це лише неповний перелік вмісту вантажу, загальна вартість якого 106 тисяч доларів.

Ще один 40-футовий контейнер вагою 11 570 кг і вартістю 30 тисяч доларів було відправлено 22-го листопада минулого року для лікарень, які обслуговують потерпілих в АТО, а також центру біженців ЛОГОС (Київська область), яким опікується Українська

православна церква Київського патріархату.

Злучений Американський Допомоговий Комітет також налагодив продуктивну співпрацю з державними установами України та іншими комерційними й громадськими структурами. Важливо, що все, що надсилає ЗУАДК, переходить відповідну санітарну та дезінфекційну обробку та відповідає вимогам екологічно чистого стану.

Принагідно, хотіли б подякувати за співпрацю авіакомпанії «Міжнародні авіалінії України», посилковим компаніям «Дніпро», Universal Travel, Посольству України у Вашингтоні й Генеральному консульству України в Нью-Йорку. А найголовніше – всім невтомним жертводавцям США, чие серце навіть за тисячі миль б'ється разом з серцями наших братів і сестер в Україні, зболеними тяжкими викликами долі, чия думка з тими, хто незламно крокує крізь полум'я війни та втрат, аби всі разом ми виплекали нашу спільну перемогу.

**Інформаційна служба ЗУАДК
Фото М.Бойко**

УКРАЇНЦІ ФІЛАДЕЛЬФІЇ – ПРОТИ ГЕРГІЄВА ТА КОМПАНІЇ

Протест проти концерту В.Гергієва у Філадельфії

Холодними, морозними, вітряними вечорами 12 та 13 лютого півсотні небайдужих осіб зібралося перед будівлею Мистецького центру Кіммеїла, одного з найкращих концертних залів у Філадельфії, щоб пікетувати гастролі відомого російського диригента Валерія Гергієва, який виступав разом з ушавленим Філадельфійським симфонічним оркестром.

«Насолоджуючись музикою, просимо поміркувати над запитанням: «Чи мають право артисти, які підтримують насильство та війну, виступати на найкращих концертних сценах світу?» – написали ініціатори акції протесту в кількостях попередньо підготовлених «програмках», які роздавали всім, хто поспішав на концерт В. Гергієва.

«Програмка» також містила коротку біографію народного артиста Російської Федерації, народного артиста України, який маючи звання «Артист ЮНЕСКО в ім'я миру», підтримує путінську війну (в березні 2014 року він підписав лист на підтримку політики президента РФ Володимира Путіна щодо російської військової інтервенції в Україні) й думку з цього приводу іншого відомого скрипаля та диригента – латвійця Гідона Кремера: «Ми – артисти, постаті культури – повинні залишатися миротворцями».

Більшість відвідувачів охоче спілкувалися з учасниками протесту й признавалися, що чують цю інформацію про таку позицію Валерія Гергієва вперше, а декілька навіть вирішили повернути квитки й не йти на його виступ.

12-13 лютого до протестуючих вийшла також Елісон Вулгамор, президент та головний виконавчий директор Філадельфійського оркестру, щоб «поспілкуватися та висловити своє співчуття та розуміння». Вона попросила кілька додаткових програмок, щоб роздати музикантам після концерту.

Під час акції протесту були присутні репортери місцевого телеканалу 6 ABC та кореспонденти газети The Philadelphia Inquirer.

Протест у Філадельфії було організовано місцевою групою організації «Разом», яка активно діє від листопада 2013 року. Головним спонсором виступила організація «Мистецтво проти агресії», яка вбачає своє завдання в тому, щоб «закликати концертні зали переглянути свою політику щодо надання публічним прихильникам агресії та насильства можливості виступати на своїх сценах».

**Марія Калина
Філадельфія
(штат Пенсильванія)
Фото Юлія Курка**

ЧЕРВОНА ДОРІЖКА

Як завжди, церемонії нагородження найпрестижнішою кінопремією світу «Оскар» передувало дефіле прекрасних сеньйор та сеньйорит у супроводі своїх чоловіків і кавалерів червоною доріжкою. Це було видовище не менш яскраве, ніж сама церемонія в кінотеатрі «Долбі». Позаяк на червону доріжку сеньйорити й сеньйори не заходили, а буквально впливали в таких шатах, що захоплювало дух. Це авторські роботи найпрестижніших модних домів світу, кожна з яких коштує десятки а то й сотні тисяч доларів. Хоч, на відміну, від творчої частини церемонії, на якій визначалися конкретні переможці світової кіноіндустрії 2014 року, визначити переможців серед сеньйор і сеньйорит на червоній доріжці було неможливо. Бо одна красуня у дивовижній сукні змінювала іншу, сукня якої також була дивовижна й унікальна, оскільки виготовлена в одному-єдиному примірнику.

Втім, відволікнемося від червоної доріжки й розповімо про саму церемонію. Давно вже «Оскар» не був таким гармонійним і таким передбачуваним, що його підсумки вгадали кінознавці з букмекерських контор.

ТРИУМФАТОРИ «ОСКАРА 2015»:

Кращий художній фільм року – «Бердмен» (режисер – А. Іньяріту)
Кращий документальний фільм – «Громадянин чотири»
Кращий іноземний фільм – «Іда» (Польща)
Кращий анімаційний фільм – «Місто героїв»
Кращий режисер – Алехандро Гонсалес Іньяріту («Бердмен»)
Краща головна чоловіча роль – Едді Редмейн («Всесвіт Стівена Гокінга»)
Краща головна жіноча роль – Джуліана Мур («Усе ще Еліс»)
Краща чоловіча роль другого плану – Дж.К.Сіммонс («Одержимість»)
Краща жіноча роль другого плану – Патріція Аркет («Отроцтво»)
Кращий оператор – Емануель Любецьки («Бердмен»)
Кращі декорації – «Готель 'Гранд Будапешт'» (Адам Штокгаузен)
Краща пісня – «Glory» (фільм «Сельма»)

Тріумф «Бердмена» в двох головних номінаціях (кращий фільм і краща режисура) був бажаний і для критики, в для публіки. Мексиканський кінорежисер Алехандро Іньяріту, який давно творить в Голівуді, зумів зняти вражаюче кіно, в теорії призначене всім категоріям кіноглядачів, включно з кіноакадеміками, які вирішували, хто ж в 2014 році був кращим в кінематографі планети. «Бердмен» – історія про актора, який намагається втекти з Голівуду, яку Іньяріту вдалося розповісти ідеально голівудською кіномовою. «Оскар» для оператора

цього фільму Емануеля Любецьки так само логічний і так само заслужений – дива, котрі фізично відчуваються від перегляду цього фільму, не зіпсувало навіть те, що автори вже чесно розповіли, де все ж таки склейки в цьому безкінечному кадрі. Головним конкурентом Іньяріту був фільм «Отроцтво» Річарда Лінклейтера, який також зібрав цілий урожай нагород.

Його програш, втім, також обґрунтований – експериментальний фільм, який знімали 12 років, з точки зору структури й змісту більше нагадує кінохроніку, ніж художній кінофільм.

Стосовно ж акторських номінацій, то там все було менш однозначно. 33-річний Едді Редмейн, який отримав приз за роль Стівена Гокінга (знаменитого англійського фізика-теоретика, хворого на розсіяний склероз) у фільмі «Всесвіт Стівена Гокінга», видав один з найемоційніших виступів на церемонії й повністю заслужив омріяну статуетку. Глядацькі симпатії, тим не менше, все одно були значною мірою на боці незрівнянного Майкла Кітона («Бердмен»), котрий, здається, цілий вечір був переконаний

в своїй перемозі. Призом втіхи для нього став вихід на сцену ведучого церемонії Ніла Патрика Гарріса в білих трусах – зовсім як у ключовій сцені фільму Іньяріту.

Партнером Редмейна по перемозі в акторських номінаціях (найкраща чоловіча роль другого плану) став Дж.Сіммонс, який справді блискуче зіграв роль викладача-перфекціоніста у фільмі «Одержимість». Його матюкливі тиради, адресовані відсталім учням, вже отримали статус крилатих, але на «Оскарі» йому представилася нагода довести, що в житті він такий же милий і добрий, як і його редактор газети з фільму «Людина-павук».

Джуліана Мур отримала «Оскар» за роль хворої на недугу Альцгеймера лігвістки з кінокартини «Все ще Еліс», але свою статуетку актриса заслужила вже давно – достатньо згадати «Магнолію» й «Самотного чоловіка». Однак саме минулої неділі її нагородження за кращу головну жіночу роль виглядало особливо ефектно: минулий рік був для актриси надзвичайно продуктивним, і, здається, що далі буде тільки краще.

Мексиканський кінорежисер Алехандро Іньяріту – переможець «Оскара-2015» у найпрестижніших номінаціях – «Краща режисура» й «Кращий художній фільм»

СЕНЬЙОРІТИ ТА ІНЬЯРІТУ

Минулої неділі у Лос-Анджелесі відбулася 87-ма церемонія нагородження премією «Оскар»

Переможці в номінаціях кращих чоловічих та жіночих ролей першого й другого плану (зліва направо): Дж.Сіммонс, П.Аркет, Дж. Мур та Е. Редмейн

Не менш яскравим видовищем, ніж нагородження омріяними статуетками, було дефіле на червоній доріжці перед самою урочистою церемонією

За кращу жіночу роль другого плану нагородили Патріцію Аркет, яка зіграла матір головного героя у фільмі «Отроцтво». Річард Лінклейтер під час інтерв'ю на червоній доріжці сказав, що радий за акторів, які достовірно показали «перетворення молодих батьків на невдах середнього віку», але Аркет ця характеристика не завадила закликати з трибуни до боротьби за рівні права жінок з чоловіками.

Виступ Аркет став одним з небагатьох, що торкався актуального соціально-політичного порядку денного. Редмейн і Мур, ясна річ, закликали звернути більше уваги на хворих розсіяним склерозом і недугою Альцгеймера, а Алехандро Іньяріту побажав Мексиці миру й «стати країною, в якій хочеться жити». Всі чекали, що хтось згадає про путінську агресію проти України, але того вечора про нашу країну, яка стримує нині натиск азійської орди й захищає цим Європу і всю світову цивілізацію, жодного слова сказано не було.

Найбільш же політично вмотивованим (і настільки ж логічним) стало присудження «Оскара» в номінації «Кращий документальний фільм» «Громадянину чотири» – фільму про колишнього агента ЦРУ й АНБ США Едварда Сноудена, який розповів світові про страхітливого спрута, який денно іночно прослуховує наші телефонні розмови. Втім, без гучних заяв обійшлося й тут: режисер фільму Лора Пойтес лишень жартома вибачилася, що герой стрічки не зміг прибути на церемонію особисто.

Статуетку за кращий фільм іноземною мовою отримала стрічка «Іда» польського режисера Павла Павліковського. Тема Голокосту, порушена в цьому фільмі, знову, вже вкотре, стала головним чинником при визначенні переможця. І натомість наш фільм «Поводир» про не менш трагічні події в Україні не було навіть внесено до короткого списку претендентів.

Леся Клокун
Спеціально
для «Нової газети»

ВІД ШТАТУ ДО ШТАТУ

Автомобіль з шаленою швидкістю випірнув з-за рогу будинку і мчав прямо на неї. Маргарет різко відступила назад, але було вже пізно. Вона так і не прийшла до тями, хоча прожила ще п'ять днів. Того вечора, 11 серпня 1949 року, авторка роману знаменитого «Gone With the Wind» (відомого українському читачеві-глядачеві як «Розвіяні вітрами»), 48-літня Маргарет Марш (в дівочтві Мітчел) разом з чоловіком поспішала до кінотеатру. В їхній родині була така традиція – ходити двічі на тиждень в кіно. Залишивши автомобіль на автостоянці, йшли через вулицю до кінотеатру на Персиковій вулиці, яка стала найзнаменитішою вулицею Атланти після виходу її роману, який після екранізації став одним з найкасовіших фільмів не лише Америки, а й світу, отримавши вісім (!) «Оскарів». Коли 15 грудня 1939 року в Атланті (штат Джорджія) відбувалася його прем'єра й з'їхалися кінозірки – Карл Гейбл, Керол Ломбард, черга до кінотеатру розтягнулася на кілометри. «Бажаючих потрапити на прем'єру було більше, ніж учасників великої битви за Атлantu», – писала тоді преса. Притому, що часи Америка переживала не найкращі. Мітчелі не були винятком – американці любили ходити в кінотеатри. Тоді щотижня «палаці кіномистецтва» відвідувала рекордна кількість глядачів – до 75 мільйонів! Дивилися «Розвіяні вітрами», «Кінг-Конг», «Чарівник країни Оз»... Людей, які залишилися без хліба, намагалися розвеселити видовищами. Мер Нью-Йорка Джиммі Вокер відкрито закликав кінотеатри «показувати картини, які підтримували б дух нації й вселяли надію...» Однак довго підбадьорувати таким чином голодний люд, який не бачив просвітку в кінці тунелю, було вже неможливо...

Але в Америці так було не завжди. Були часи, коли кінематограф у США сприймався не лише як розвага. Перший задокументований факт показу проектором «картинок, що рухаються» в США датується червнем 1894 року. Сталося це в Річмонді (штат Індіана). Майстровий чоловік на ім'я Чарльз Френсіс Дженкінс використовував для цього фантоскоп. Це були переважно виступи танцюристів з групи «Butterfly Dance». І «крутив» він свій фільм перед родиною, друзями й репортерами. Помітивши зацікавлення, Чарльз Дженкінс і його новий партнер Томас Армат переробили фантоскоп для показів у тимчасових театрах, де показували «диво» протягом усієї осені 1895 року. Пізніше, за однією з популярних версій, апарат було продано знаменитому американському вченому-винахіднику Томасу Едісону, який змінив його назву на «вітаскоп Едісона» й саме з допомогою нього 23 квітня 1896 року розпочав проводити публічні покази фільмів на 34-й вулиці в Нью-Йорку. Підприємливий Томас Едісон продав кілька вітаскопів в квітні-травні 1896 року й у підвалі на Мейн стріт у Баффало Мітчел

Марк і його брат Мое створили свій «Edison's Vitascope Theater», який відкрився для широкої публіки. Неякія роль у тому відіграв Рудольф Вагнер, який до переїзду в Баффало кілька років пропрацював у лабораторіях Едісона.

Місцева газета «Buffalo News» 2 листопада 1932 року писала, що це був кінотеатр на 90 місць і вхід коштував 3 центи. Протягом першого року його відвідали 200 тисяч глядачів.

Три центи – це була, очевидно, стартова ціна. Насправді ж слід за кінотеатрами з едісонівськими «вітаскопами» прийшли «нікелодеони» – кінотеатри, вхідний квиток до яких коштував п'ять центів (nickel). Перший такий кінотеатр відкрився в 1905 році в Пітсбургу (штат Пенсильванія); в 1908 по всій Америці їх вже було тисячі. Як не дивно, кілька з них працюють до сьогодні.

Знаменитий кінотеатр «Dolby» в Лос-Анджелесі (вид зсередини), який раніше називався «Кодаком» і в якому відбуваються щорічні церемонії нагородження премією «Оскар»

ЗНАМЕНІТІ КІНОПАЛАЦИ Й ЗАБУТІ КІНОХРАМИ

Наша довідка: Перший задокументований факт показу проектором «картинок, що рухаються», в США датується червнем 1894 року в Річмонді (штат Індіана). Перший публічний комерційний кіносеанс відбувся в 1894 році в Нью-Йорку в мюзик-голі Баєла й Костера з використанням кінескопа Томаса Едісона. На початку XX століття з'явилися «Нікелодеони» – дешеві кінотеатри, вхід до яких коштував 5 центів. З кожним роком кількість таких кінотеатрів зростала і до 1908 року їх було вже більше трьох тисяч.

У 1927 році в Голлівуді було знято перше звукове кіно. Перший стаціонарний кінотеатр у США називався Vitascope Hall, який розпочав свою біографію на Кенал-стріт у Новому Орлеані (штат Луїзіана) 26 липня 1896 року. Найстаріший кінотеатр Америки The State Theater знаходиться у містечку Вашингтон (штат Айова). Вперше фільм тут показали в далекому 1897 році й з тих пір кінострічки тут демонструвалися й демонструються безперервно.

Натовп бажаючих придбати квиток на фільм за романом М.Мітчел «Розвіяні вітрами». Атланта, 1939 р.

У 1913 році відкрився ушлявлений Regent Theater у Нью-Йорку, знаменуючи нову еру. Mark Strand Theatre на 47-й вулиці і Бродвеї був справжнім архітектурним палацом. Його називали не інакше, як «Million Dollar Theater». І така «мода» на кінорозкіш заповонила всю Америку. Побувати в Лос-Анджелесі не зайти в «Китайський театр» – це все одно, що опинитися в Китаї й не побачити Великої

китайської стіни. Кінотеатр було побудовано відомим шоуменом Сідом Грауманом в 1927 році і відкрито прем'єрою «Царя царів» – першої в історії людства повнометражною картиною про Ісуса Христа. Для будівництва та декору будівлі влада США отримувала дозвіл в уряді Китаю на імпорт дзвонів буддійських храмів, пагод, кам'яних драконів і «божественних» левів. Всі ці артефакти були

вивезені з Піднебесної на законній підставі, щоб створити грандіозний театр на 1162 місця і закріпити за Америкою статус головної кінематографічної держави світу. А ще Китайський театр відомий завдяки своїй Алеї Слави. На тротуарі біля кінотеатру можна знайти відбитки рук і ніг Чарлі Чапліна, Мерілін Монро, Клінта Іствуда, Джека Ніколсона та інших кінозірок. Тут також проходили прем'єри кількох

епізодів «Зоряних воєн» і неодноразово вручали премію «Оскар».

Були кінотеатри на різні смаки. Наприклад, автомобільні. Один з найстаріших можна побачити у фільмах «Смерч» і «Сяйво» з Джеком Ніколсоном у головній ролі. Сюжети обох картин розгортаються в нудних провінційних містечках, де автомобільний кінотеатр – одна з найбільших насолод його мешканців. Shankweiler's Theatre у Орфілді (штат Пенсильванія) – один з них. Що таке автомобільний театр? З'ясовується, що система обслуговування drive-in є не лише в «Макдоналдсах» і «Вендісах», а й у кінотеатрах. Уявіть собі гігантське поле, на краю якого, немов величезні футбольні ворота, стоїть кіноекран. Потенційні глядачі заїжджають у такий кінотеатр під відкритим небом через браму, немов на типову автостоянку, при тому купуючи квитки, не виходячи зі своїх «каділаків» і «фордів», варто лише призупинитися й, прочинивши вікно, протягнути касиру 5-10 доларів, в залежності від сеансу, потім запаркуватися в певному ряду й дивитися фільм, який транслюватиметься на тому самому гігантському екрані, прямо через вікно свого автомобіля, зайнявши зручну позу в сидінні водія чи пасажера. Звук фільму лунає на частоті 90,7 FM, але якщо автомобіль не оснащений радіо, при в'їзді на територію видають спеціальний стереоприймач. У квітні, травні й вересні кінотеатр працює лише у вихідні, зате влітку – щодня.

Перший такий кінотеатр «drive-in» відкрився 6 червня 1933 року в містечку Кемден (штат Нью-Джерсі). Shankweiler's Theatre був другим – він розчинив свою браму 15 квітня 1934 року й діє до сьогодні. Зайшовши на його сайт, прочитали, що «ми зачинені до наступного літнього сезону».

«Сучасне диво світу» – так американці називали кожен новий кінотеатр, збудований у першій половині XX століття. Це були не просто зали для перегляду фільмів, а й величні палаці, справжні храми кіно.

Кінотеатр «Китайський» у Лос-Анджелесі – один з найвеличніших кінопалаців Америки

Shankweiler's Theatre в місті Орфілд (штат Пенсильванія) одним з перших у США почав працювати в режимі drive-in

У колись розкішному бруклінському кінотеатрі Kings Theatre (Нью-Йорк) нині ширяє дух запустіння

У Детройті, який сьогодні перетворюється на місто-привид, колись були одні з найрозкішніших кінотеатрів Америки

У золотий вік Голівуду кінотеатри відвідували не лише для побачень і не тільки, щоб побачити широкоформатну блискучу гру улюблених акторів. У ті часи це було просто ознакою культурного рівня особи. Саме про такі храми кіно американська фотохудожниця Стефані Клавенс створила серію «Кіномрії», до якої ввійшли фотосюжети про кінотеатри, побудовані в 1920-1940-ві роки. На них вона хотіла зафіксувати зникаючу еру американської поп-культури, показавши й архітектуру того часу й еволюцію американських смаків. Еволюцію чи деградацію? З огляду на сьогоднішня можна сперечатися...

Фактично в кожному американському місті в ті часи був свій палац кіно. Та що там місті, кожному містечку, й довкола нього оберталося життя місцевих мешканців. А якщо врахувати, що в ті часи вийшло в прокат найбільше кінокартин за всю історію Голівуду (близько 800 щороку), то в американців був зайнятий кожен вечір. Грандіозність приголомшувала: мармурові коридори, кришталеві люстри, помпезні колони і... ніякого поп-корну. Тому що аристократична публіка або та, що вважала себе такою, була нетерпима до будь-яких запахів кулінарії в храмі кіномистецтва. До того ж, чи можна уявити жування кукурудзяних пластівців й сьорбання пепсі-коли під звуки музики Шопена?! Адже до 1927 року кіно було німим і показ кінострічок супроводжувався живою грою на фортеп'яно, а іноді навіть на органі.

У період Великої депресії американці почали споруджувати більш стримані кінопалаці. Крикливу розкіш минулих років замінив дизайн арт-деко – еклектичний стиль, синтез неокласицизму й модерну. Будівництво й оформлення таких кінотеатрів коштувало багато дешевше й відповідало нелегкому економічному моменту країни. Після Другої світової війни кінотеатри почали занепадати. А ті, що залишили свої двері відчиненими, більше ніколи не могли постійно збирати під одним дахом такі переповнені зали. Головним гаслом, за яким жила Америка кінця 1940-х-початку 1950-х років, стала відома політична фраза, перелицьована на новий манер: «Телевізор – у кожній дім!» Саме телевізор став головним винуватцем кінця «золотої ери кіноіндустрії», бо, починаючи з 1957 року, 90 відсотків американських родин мали в своїх оселях по телевізору.

Чого тільки не вигадували менеджери від кіно! Одним із способів повернути людей до глядацьких залів був запуск акції «Миска за ніч» – коли кожен, хто купив квиток, отримував один з предметів столового сервізу. Акція, здавалося б, доволі вигідна: відвідуючи кінотеатр всією сім'єю, можна непогано засервірувати святковий стіл. Однак навіть безплатний посуд не зміг переконати американців, які вже потроху звикли до домашнього затишку, що краще й вигідніше провести вечір у просторому глядацькому залі, аніж на дивані біля телевізора.

Однак, починаючи з 1960-х років, великі кінотеатри почали масово зачинятися. Найкращим рішенням оплатити борги вважалося знести споруду й продати землю під будівництво чергового супермаркету. Так знаменитий Paramount Theater на Таймс-сквер в Нью-Йорку, який колись міг вмістити одночасно 3664 глядачів, в

1960-ті роки звільнив місце для сучасного офісного велетня, а знаменитий «Орфей» у Сан-Дієго перетворився на банк. Пригадується, як блукаючи якимось у пошуках протрібної адреси по Джерзі-ситі, неподалік Джорнал-сквер, звернули увагу на величну споруду з трьома високими арковими вікнами – будівлю, яка зовсім не вписувалася в довколишній урбаністичний краєвид. На величезному мідному порталі виблискували майстерно різьблені літери Stanley. Літній поліцейський, що стояв на перетині бульвару Джона Кеннеді й Павонія-авеню поряд з будинком, пояснив нам, що колись тут був кінотеатр, знаменитий на всю Америку.

Кінотеатр, з'ясувалося, так і називався Stanley Theater. На 4300 місць – другий найбільший кінотеатр на Східному узбережжі США. Опоряджував його знаменитий архітектор Фред Веслі Вентворт. Мармур для сходів і стін ввозили з Італії, Вермонту й Техасу, граніт для колон – з Мейну, вапняк – з Індіани.

Інтер'єр розписували в стилі угорських замкових мюралів, кришталеві канделябри, які розкішно спадали у фойє з другого поверху, було привезено з Нью-Йорського готелю «Валдорф-Асторія», високу стелю оформлено у стилі нічного зоряного неба...

Stanley Theater, відкритий 24 березня 1928 року, в 1970-ті почав занепадати. Глядачів рідшало. Утримувати його стало надзвичайно дорого. Перефарбований у буденний темно-синій колір, він втратив свій шик, зник орган, який колись так притягував слухачів, і в квітні 1978-го «палац кіномистецтва» перестав існувати як кінотеатр, а в 1983-му його, зрештою, перекупила церква свідків Єгови.

Чого тільки не пережила на своєму віку американська кіноіндустрія – розвиток телебачення, домашні відеомініфони, домашні кінотеатри, DVD... Сьогодні вона настирливо шукає нових і нових варіантів, як вижити. Попкорн і пепсі, які дають 25 відсотків чистого прибутку, вже не рятують. Потрібна абсолютно нова стратегія. Й вона вимальовується.

У середині грудня 2011 року на останньому поверсі торговельного центру Fashion Island (Нью-порт Біч, штат Каліфорнія) з'явився кінотеатр Fashion Island. По сусідству з «бутиками» Gucci і Valentino. Сім екранів, 115 місць і бар, де можна замовити піццу, салати, каву. Перш ніж впроваджувати ресторан в кінозал, маркетингологи ретельно вивчали питання, що краще – самообслуговування чи офіціанти? Виявилось, навіть наймодніші місця останнім часом тяжіють до самообслуговування – демократично, а по-друге, навіть шепіт офіціанта заважав би дивитися фільм – глядачі самі підходять до барної стійки й забирають своє замовлення.

Що вже дивуватися нам, якщо не зміг втриматися навіть «Кодак», кажуть кінобізнесмени. «Кодак» – це сучасний Dolby Theatre – кінотеатр у Лос-Анджелесі, що відкрився 9 листопада 2001 року і з тих пір став постійною ареною проведення церемонії вручення премії «Оскар». Будівництво спонсорувала американська компанія «Eastman Kodak», що вкладала в проект 75 мільйонів доларів, аби кінотеатр отримав її ім'я, однак у лютому 2012 року через скрутне фінансове становище відмовилась спонсорувати театр і його

перейменували. Кінотеатр може вмістити близько 3400 осіб, а його сцена є однією з найбільших у США. Академія кінематографічних мистецтв і наук орендує Dolby Theatre за тиждень до проведення церемонії, а в інший час там відбуваються концерти, шоу та вручення інших нагород. Іноді приміщення театру орендують для проведення більш світських заходів, наприклад, весіль.

Індустрія кінопрокату шукає нові приманки й спокуси. Наприклад, деякі глядацькі зали недавно запровадили спеціальний «люкс-сервіс» під назвою Prime. Глядачі можуть не просто сидіти, але й лежати у величезних шкіряних кріслах, положення яких легко регулюється вбудованим в підлокітник пультом. До нових комфортабельних сидінь пристосовані рухливі підставки для ніг, такі ж, як і у кріслах для бізнес-класу на літаках. При натисканні кнопки крісло перетворюється на шезлонг – затишно і зручно, неначе в своїй хаті.

Ще одна «новинка» – прямі трансляції з провідних театрів світу, починаючи з міланської «Ла Скали» і закінчуючи нью-йоркською «Метрополітен-опера».

Дуже перспективний напрямком для любителів високого мистецтва, кажуть аналітики. Проблема полягає лише в тому, що для трансляції заходів у прямому ефірі потрібні колосальні витрати на зйомку. Зали, зірки ведуться трансляції, повинні бути обладнані десятками рухливих камер, щоб люди в кінотеатрі не впустили жодної деталі. А ще найбільше власники кінотеатрів мріють запустити трансляції з бродвейських мюзиклів. Однак театральна богема Нью-Йорка категорично проти. Мовляв, це вдарить по престижу Бродвею й зменшить прибутки. Тоді можна почати показувати в кінотеатрах гокейні, бейсбольні, футбольні, баскетбольні матчі в прямому ефірі й заробляти мільйони доларів. У технічному плані тут жодних проблем не буде. Складність полягає в тому, що вболівальники звикли під час перегляду вживати алкоголь, а спиртне в кінотеатрах суворо заборонено. Отже, пошуки нових форм кінопрокату тривають...

**Катерина Кіндрась,
Валентин Лабунський**

**Життя без подорожей
неймовірно нудне й
нецікаве. Але вирушати в
дорогу навантаження не вар-
то - побутові й дорожні
проблеми можуть зіпсу-
вати всю вашу відпустку.
Краще зверніться по до-
помогу до туристичної
агенції New Tours, яка по-
лагодить всі проблеми і
зробить вашу поїздку не-
забутньою. Тисячі марш-
рутів в Америці та світі.**

Телефон для довідок:

(718) 934-7644

або зайти на сайт:

www.newtours.us

Братти! Будем жити!

УКРАЇНСЬКА
КАПЕЛЯ
БАНДУРИСТІВ
ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА
ОЛЕГ МАХЛАЙ | МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК ТА ДИРИГЕНТ

Концерт - Шануючи Тараса Шевченка 1814 - 2015 в П'ятницю 13-го Березня, 2015 р. - 7 год.

Ukrainian Center - Український Центр
240 Hope Avenue - Passaic, NJ 07055

УКРАЇНСЬКА КАПЕЛЯ БАНДУРИСТІВ ім. ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Квиток можна купити на вебсайті: www.bandura.org або в Українській Централі 973-473-3379

За додатковою інформацією відвідайте: bandura.org або зателефонуйте: 917-559-8629

"Нова газета" -
український громадсько-політичний тижневик.
Видається з жовтня 2008 року в Нью-Йорку
Видавець і головний редактор -
Валентин Лабунський
Власний кореспондент у США -
Катерина Кіндрас
Власний кореспондент в Україні - **Василь Туглук**
Дизайн - **Ukrainian Media Group, Inc.**

РЕКЛАМА Й ПЕРЕДПЛАТА ПРИЙМАЄТЬСЯ ЗА ТЕЛ.:
718-275-2503, 917-324-0359
Відповідальність за зміст рекламних матеріалів
та оголошень несуть рекламодавці.
Адреса редакції:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Електронна адреса: vlabunsky2002@yahoo.com
Інтернет сторінка: WWW.NOVAGAZETA.INFO

"Nova gazeta" - the Ukrainian weekly
Established October 2008 in New York.
Publisher and editor-in-chief -
Valentyn Labunsky
Correspondent in USA -
Kateryna Kindras
Correspondent in Ukraine -
Vasyl Tuhluk
Design - **Ukrainian Media Group, Inc.**

The publisher may not have the same standpoints
with the author of a printed material.
Authors of printed materials are fully responsible
for the content of their commercial Ads
Editorial Office:
64-15 Dieterle Cres. Rego Park, NY 11374
Advertising Department: Tel.: 917-324-0359
E-mail: vlabunsky2002@yahoo.com
Website: WWW.NOVAGAZETA.INFO
Ціна договірної

Дзеркало

ОХ І ДОВГА Ж ЗИМА...

*Ох і довга ж зима злостива!
Вгрузла в ґрунт льодяна печать.
І – тривожно і вперто – нива
жде на весну свого сіяча.*

*Ой, чи прийде? І – що посіє?
Хоч зернятко одне зберіг -
як не Віри, то хоч Надії?
Бо зневірою сіяти - гріх...*

*Жде вона – лиш тепла і світла.
І така в ній могутня кров,
що лишатиметься безплідна,
доки сіятимуть нелюбов...*

Наталка Фурса

Looking for your first home?

Ask about our first time home buyer program:

10% down

no PMI

4.00%*

25 year fixed rate

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

E-mail: Info@selfreliancenyc.org; Website: www.selfreliancenyc.org

Outside NYC call toll free: 1-888- SELFREL

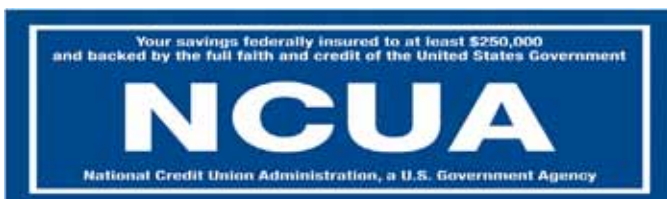
Conveniently located branches:

KERHONKSON: 6329 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938; Fax: 845 626-8636

UNIONDALE: 226 Uniondale Avenue Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393; Fax: 516 565-2097

ASTORIA: 32-01 31ST Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506; Fax: 718 626-0458

LINDENHURST: 225 N 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990; Fax: 631 867-5989

*10% down-payment required; 1-4 family owner occupied first home; no points; no Private Mortgage Insurance required; no prepayment penalties; 300 payments; \$5.28 cost per \$1,000.00 borrowed for 25 year term period. Interest rate may change at any time without prior notice.